

dwars

STUDENTENBLAD UNIVERSITEIT ANTWERPEN

**"E.T. PHONE HOME?"
NEE, EINSTEINTELESCOOP!**

**STIJGENDE
KOMIDAPRIJZEN?!**

**JEAN-PIERRE TIMMERMANS
ONDER DE MICROSCOOP**

hoofredacteur	Thijs van Dam
adjunct- hoofredacteur	Laura Aerts
redactie	Bjorn De Busschere Casper Peeters Eline Van de Weyer Emma Mertens Jana Geets Laura Aerts Liesbeth Brusselmans Lotte Helmerhorts Lotte Mertens Maxwell Vormezele Merel Haverkamp Poline Starovoyt Remco Terryn Thijs van Dam
poëzie	Evelien Peremans (extern)
eindredactie	Merel Naudts (verantwoordelijke) Stijn Crick (verantwoordelijke) Anne-Marie Dimitrov Bjorn De Busschere Casper Peeters Eline Van de Weyer Elena Ceuppens Emma Mertens Fien Verberckmoes Hanne Colémont Ine Cuypers Jana Geets Ken Hendrickx Laura Aerts Laurens Verhaegen Lena Bernaerts Liesbeth Brusselmans Lina Goethals Lotte Mertens Maxwell Vormezele Pauline Bongaerts Robin Rutten Stien Loos Thijs van Dam
beeld	Hanne Colémont (verantwoordelijke) Ezri Hofstede Ine Cuypers Laurens Verhaegen Lina Goethals Lotte Mertens Merel Haverkamp Poline Starovoyt Rabiathou Jalloh Silke Ramaekers
cover & back lay-out	Silke Ramaekers Lena Vercammen (verantwoordelijke) Anne-Marie Dimitrov Bjorn De Busschere Eline Van de Weyer Hanne Colémont Ine Cuypers Kaat Heylen Thijs van Dam
PR	Laurens Verhaegen (verantwoordelijke)
sociale media	Anne-Marie Dimitrov (verantwoordelijke) Bjorn De Busschere Elena Ceuppens Hanne Colémont Laura Aerts Stijn Crick
krom	Laurens Verhaegen
boekhouding	Laurens Severin
IT	Aron Bauwens
drukkerij	Gazelle

dwars is het redactioneel onafhankelijk studentenblad van Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten. Het magazine verschijnt minstens drie keer per semester en wordt gratis verdeeld op de campussen van UAntwerpen. Op www.dwars.be vind je met stevige regelmaat nieuwe content. Dit nummer werd afgesloten op 22/02/2026.

krom is een satirisch blad. Alle namen in *krom* zijn verzonnen, behalve wanneer het over bekende personen gaat. Elke advertentie aangeduid met 'onbetaalde advertentie' is niet goedgekeurd of bekrachtigd door de genoemde organisatie(s) en is zonder geldelijke vergoeding.

Vragen, opmerkingen en suggesties alsook lezersbrieven zijn van harte welkom. Anonieme brieven komen niet in aanmerking. De redactie behoudt zich het recht ingezonden stukken in te korten of niet te plaatsen. Gelieve niet te sluikstorten.

Oplage: 1.500 exemplaren. V.U. Thijs van Dam, Prinsesstraat 16, 2000 Antwerpen

adverteren@dwars.be ■ contact@dwars.be ■ werving@dwars.be

NA REGEN KOMT ZONNESCHIJN

Maart, het is eindelijk maart en binnen twee weken is het ein-de-lijk lente. Ik heb het gemist: het zonnetje, de fluitende vogels, zonder schaamte ijsjes eten, het warme weer en dan natuurlijk de uitzonderlijke sneeuw- of regenbui (we zijn tenslotte nog altijd in België, hier bedoelen we met 'uitzonderlijk' eigenlijk 'geregeld'). Had ik al gezegd dat je dan weer ijsjes mag eten? Soit, ik ga geen heel editoriaal klagen over het Belgische weer, en trouwens, niemand kan je verbieden om ijsjes te eten. Zo heb ik donderdag nog – in de regen – genoten van een bol stracciatella.

Dat terzijde, de lente is in het land! Je voelt het hangen in de lucht. De zon houdt zich klaar om voor je het weet de thermometer naar 27°C te laten stijgen. Wie weet houden de vogels hun ogen en oren goed open, op zoek naar de liefde. Ook ik durf af en toe al een kleedje te dragen naar de lessen. We moeten van de lente genieten zolang het duurt, want zodra de zomer in het land is, kan je weer beginnen klagen over het te warme weer. Geniet er dus maar ten volle van! Om het met de woorden van *Spring* te zeggen: "Ik ben jong. De wereld ligt aan mijn voeten. Het leven wil mij ontmoeten. Ik doe wat ik wil. Ik pluk de dag." Ik zou daar nog aan toevoegen: "Ooh lach en geniet van het leee-ven, want het duurt toch maar ee-ven" (bedankt, Willy Sommers).

Om je te helpen alles uit het semester te halen, zijn hier al enkele tips. Zo kan je naar een tentoonstelling gaan over Palestijnse borduurwerken (p. 11) of kan je meer inspiratie opdoen in onze handige cultuurkalender. Wist je trouwens dat je vrijkaarten kan winnen om naar een van de evenementen op de cultuurkalender te gaan? Lees er meer over op p. 26. Of als het weer tegenzit en je naar de cinema wil gaan, kan je met de handige quiz op p. 24 ontdekken welke Oscarfilm het best bij jou past. Bovenal kan je natuurlijk ook de hele *dwars* lezen. Veel (puzzel)plezier!

Laura Aerts,
adjunct-hoofredacteur

Laura

beeld: Ine Cuypers
lay-out: Lena Vercammen

- 8** op stap met de dierenambulance
- 10** in gesprek met Anna Khina
- 11** *Embroidering Palestine*
- 12** Einsteintelecoop Roadshow
- 14** kunst op de campus
- 16** interview met prof. Timmermans op emeritaat
- 18** op bezoek bij ieders favoriet: Vandoag is't
- 19** *dwars* door de Wetstraat: antisemitisme
- 22** stuvers aan het woord
- 23** boekrecensie
- 26** puzzels, memes en cultuurkalender
- 33** haatfabriek

INHOUD

4 komidadrama²

dwars sprak met komidabaas Catherine Ongenae over de stijgende prijzen en met infrastructuurbaas Lieven Willems over de dalende stoelen.

24 omcirkel je weg naar je Oscarmatch

Welke Oscarfilm ben jij nu echt? Doe de quiz en kom erachter of je eerder *Hamnet* of *Marty Supreme* moet kijken!

34 poëzie: *nieuwjaarsbrief*

35 het laatste woord

10 EURO VOOR 1 KOMIDABEZOEK

Wie tegenwoordig bij komida wil eten, kan beter even zijn bankrekening checken. De prijzen zijn sinds kort flink gestegen. Verontwaardiging alom. *dwaars* sprak met komidabaas Catherine Ongenae om te vragen wat er precies aan de hand is.

De prijzen in komida zijn flink gestegen. Waarom?

Door stijgende uitgaven en de toenemende nood aan psychologische en sociale ondersteuning liggen de kosten hoger dan het budget dat we van de overheid krijgen voor de studentenvoorzieningen. In 2024, maar ook in 2025, sloten we af met meer dan 1 miljoen euro subsidie voor komida alleen. Samen met alle werkvelden binnen de studentenvoorzieningen zoeken we naar passende oplossingen en aanpassingen om onze werking te optimaliseren binnen het beschikbare budget. Zo zal komida haar prijzen aanpassen en stelselmatig laten stijgen naar een marktconforme prijs, zonder in te boeten op kwaliteit of aanbod, maar ook door meer in te zetten op de ontmoetingsplekken om studenten samen te brengen.

Zijn subsidies nog nodig als komida meer winst gaat maken? Wordt komida dan niet langer verlieslatend en stopt de subsidiëring volledig?

De subsidie zal niet geschrapt worden, maar met hulp van benchmarking en overleg met studenten zoeken we wel naar het juiste evenwicht voor de prijzen en onze begroting. Uit het overleg met de studenten blijkt dat ze maximaal 10 euro per dag willen betalen, dat er meer broodjes, snacks en streetfood dan warme maaltijden gekocht worden en dat we zeker moeten inzetten op de komidatoelage voor wie het nodig heeft.

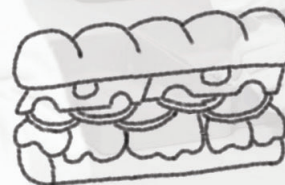
Wat is de komidatoelage?

Voor studenten die een sociale toelage krijgen, wordt een bepaald budget voorzien. Op die manier kunnen ze samen met hun medestudenten gaan eten in komida, waardoor ze echt student kunnen zijn. De komidatoelage wordt geregeld via de sociale dienst en wordt in functie van de noden van de student bepaald. Momenteel wordt het heel actief gebruikt.

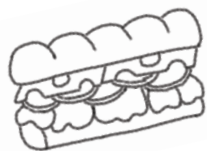
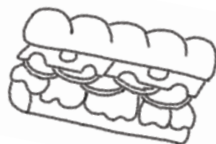
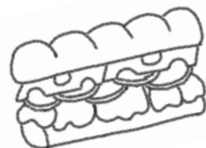
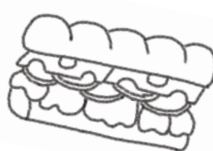
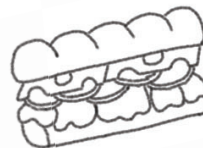
U zegt: “Een maximaal budget van 10 euro in overleg met studenten.”

Klopt. We zijn eerst in overleg in overleg gegaan met de Studentenraad. Voor de Stuvoraad (*adviesraad rond studentenvoorzieningen met daarin studenten en personeel, n.v.d.r.*) hebben we een delegatie studenten gevraagd om hun mening te delen over de prijzen. Daarna zijn we gaan toetsen bij onze klanten. We vroegen hen wat hun budget is en wat ze maximaal willen uitgeven. Op basis van de resultaten hebben we besloten om de prijzen niet meteen op te trekken naar een marktconforme prijs. We willen eerst kijken naar de impact van deze stap: welke studenten kunnen we verder helpen en welke niet?

Ondertussen staan we wel meer dan een miljoen in het rood. We hadden voorzien om 500.000 euro aan subsidies uit te geven, maar we kunnen dat niet blijven doen. De pot is niet groot genoeg.

tekst: Stien Loos en Thijs van Dam
beeld: Ine Cuypers, Finne Rumes
en UAntwerpen (extern)
lay-out: Lena Vercammen

Bij KU Leuven kunnen studenten voor slechts 5,85 euro een spaghetti krijgen. Hoe komt het dat we bij komida bijna dubbel zo veel moeten betalen?

KU Leuven pakt het anders aan. Ze hebben andere visies en andere doelen op het vlak van studentenvoorzieningen. Om een concreet voorbeeld te geven: in Leuven hebben ze enorm veel koten, maar wij hebben geen koten en veel studenten die pendelen. Studenten van andere universiteiten hebben andere noden.

In Leuven subsidiëren ze, op vraag van de studenten, vooral warme maaltijden. Bij ons spreiden we de subsidies over het ganse aanbod van maaltijden zodat alle maaltijden minder duur zijn. Vroeger waren onze prijzen voor broodjes en drankjes marktconform en werden enkel de warme maaltijden gesubsidieerd.

Zijn jullie niet bang voor een vicieuze cirkel waarbij nog meer mensen boterhammen van thuis meenemen?

Sinds corona nemen steeds meer mensen boterhammen van thuis mee. Dat is een gedragswijziging, niet enkel een financiële verandering. Die omzet hebben we dus sowieso niet. Maar inderdaad, als de prijzen stijgen, wordt het voor een aantal mensen onbetaalbaar. Uit overleg met studenten blijkt ook dat ze niet elke dag in komida komen eten, maar dat ze het zien als aanvulling. Studenten komen nu met een bepaalde verwachting en een bepaald budget naar komida. Ook dat is een gedragswijziging. Vroeger ging iedereen die naar de campus kwam automatisch eten in komida. Dat gebeurt nu niet meer omdat er zo veel andere mogelijkheden in de buurt zijn.

Onze rector Herwig Leirs nodigde tijdens zijn verkiezingscampagne alle studenten uit om samen met hem “onze middagboterhammen” te eten in komida. Waarom mag er in Gebouw P ‘s middags geen eigen brood meer gegeten worden?

De komida's zijn inderdaad plekken waar je met z'n allen kan samenkomen om je boterhammen te eten. Zo merken we dat vijf jaar geleden 1 op 10 studenten zijn boterhammen meebracht, nu is dat tot 7 op 10. Die cijfers benadrukken het nut van onze ontmoetingsplaatsen en we zijn blij dat we dagelijks zo'n 5.000 studenten over de vloer krijgen. Dat is goed voor onze verkoop.

Helaas kunnen niet alle ruimtes zo flexibel worden ingezet. Zo is er in Gebouw P, naast Gebouw G met 800 zitplaatsen, een nieuwe aanpak. Daar zetten we vooral in op meer zitplaatsen en op de vragen van de studenten: een ander aanbod, meer openingsuren, een leukere setting, geen lange rijen aan de kassa, een café-functie ... Daarvoor zijn we op zoek gegaan naar externe partners: Bavet en Café Unief (vroeger Oats Day Long). Dat zijn commerciële horecazaken waarvoor we de nodige rentabiliteit moeten kunnen garanderen. Het zit namelijk zo dat de prijzen voor onze studenten veel goedkoper zijn dan in andere vestigingen. Bij een reguliere Bavet betaal je gemakkelijk 18 euro per pasta, bij ons 10,50 euro. ➤

Eigen eten mee? Ga dan naar G!

Tussen 11u30 en 13u30 is er in de foodhall geen eigen consumptie toegelaten. Boterhammen mee? Ga naar G!

Bavet heeft een jaarlijks opzegbaar contract. Maakt u zich zorgen dat ze weggaan?

Het is flexibel in twee richtingen. We maken ons geen zorgen dat ze weggaan. We hebben ervoor gezorgd dat het voor hen en voor ons geen wurgcontract is. Op die manier kan het bedrijf groeien en zo veel mogelijk betekenen voor studenten. Voor hen is dit ook een nieuw terrein. We zijn begonnen met de spaghetti goedkoop te maken en kijken verder naar wat we nog kunnen doen.

Is er een indicatie waar we naartoe evolueren en op welke termijn? Broodjes in de buurt kosten 5 euro, in komida is dat nu 4,60 euro.

Een eerste vraag is of we een gelijktrekking doen met het personeel. Gaan we altijd zeggen dat studenten minder betalen dan personeel? Dat is bijvoorbeeld een vraagstuk dat we moeten oplossen. Maar we moesten al een eerste stap zetten, want we kunnen niet herhalen wat we vorig jaar gedaan hebben. Dat gaat gewoon niet.

En wat vindt u: moeten studenten meer of minder betalen?

Als ik mijn hart volg, dan zou ik de prijzen nooit doen stijgen. Maar we moeten keuzes maken. We helpen heel veel studenten die niet genoeg geld hebben om het inschrijvingsgeld te betalen, of studenten die psychische hulp nodig hebben. Het is spijtig dat we ons daardoor niet kunnen focussen op de algemene student en enkel op de student die meer mentale en financiële noden heeft. Hoe moeten we dat evenwicht invullen? We mogen die stap dus niet in één keer zetten, maar we moeten ons hele departement en heel onze werking in vraag stellen.

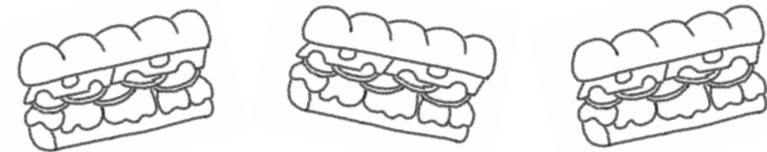
Momenteel betaalt personeel de marktconforme prijs, omdat subsidies naar studenten gaan. Naar een marktconforme prijs gaan betekent dus dat de personeelsprijs en de studentenprijs gelijk zijn. We streven naar een lage prijs voor studenten en we hopen dat met subsidies te kunnen financieren. We kunnen momenteel nog niet zeggen hoe groot het prijsverschil zal zijn.

Op de websites van andere universiteiten zijn steeds het dagmenu en de prijs per gerecht te lezen. Op het Studentenoverlegcomité is de ontbrekende communicatie over de prijs al eens aangehaald. Waarom wordt er vooralsnog voor gekozen de prijzen niet openbaar (of voor studenten toegankelijk) te maken? Studenten die krap bij kas zitten, weten graag op voorhand wat iets kost.

Dat is zeker opgenomen en zit in de pijplijn. Het zijn ICT-aanpassingen die we samen met de aanpassingen van de nieuwe kassa's operationaliseren. Je mag die zeker verwachten.

'De pijplijn' is een breed begrip.

Binnen nu en twee maanden staan de prijzen online.

Alles wordt duurder, overal wordt bezuinigd en ook onze eigen komida moet eraan geloven. Waar eerst nog ruimte was voor subsidie en enigszins betaalbare broodjes, evolueren we nu naar een marktconforme prijs. KU Leuven blijft goedkoper. De boterhammer mag tijdens de middag niet meer in Gebouw P. En Bavet blijft, toch wel – hoera. Godszegen, geen 18 euro, maar 10,50 euro voor spaghetti. De digitale prijslijst komt binnenkort uit de pijplijn.

Ook de Studentenraad heeft op de ontwikkelingen gereageerd: "De Stuvoraad noch de Studentenraad in het algemeen werden betrokken bij de prijsstijging", zegt Coördinator Sociale Zaken Blomme Van Hul. "Er zijn wel een aantal gesprekken geweest over de prijzen, maar die waren niet duurzaam of productief te noemen. Over de uiteindelijke beslissing werden we niet geïnformeerd. Dat vinden wij natuurlijk zeer jammer. Net als alle andere studenten moesten we de stijging aan den lijve ondervinden aan de kassa van komida."

GEZOCHT: KOMIDAVANDALIST(EN)

Een onaangename verrassing voor komida op de Stadscampus. Tijdens de examenperiode zijn er van de dertiende verdieping van het aangrenzende Xiorgebouw meerdere stoelen op het dak gegooid, met veel schade tot gevolg. Kan het gekker? Jazeker! Twee dagen later was het opnieuw raak: er vlogen voor een tweede keer stoelen over de reling van Xiors dakterras.

"Een zuivere vorm van vandalisme." Zo noemt Lieven Willems, departementshoofd van Infrastructuur, het. Het is nog niet geweten wie de schuldige is. "De stoelen kunnen niet zomaar vanzelf over de glazen wand springen. Iemand moet ze daar over gegooid hebben." UAntwerpen heeft intussen een klacht ingediend tegen de (nog) onbekende daders. Ben je of ken je iemand die stoelen naar beneden heeft gegooid? Mail je tips naar infrastructuur@uantwerpen.be. □

Sinds ik mezelf weer heb gevestigd in het land onder zeeniveau ben ik vrijwilliger op de dierenambulance. In een wit busje toer ik met mijn liefvallige collega heel de streek rond op zoek naar dieren in nood. Hoewel sommige situaties heel normaal zijn, maak je ook weleens dingen mee die je bijblijven. Dit zijn een aantal verhalen die nog lang in mijn hoofd zullen spoken.

de man met een jungle in zijn woonkamer

Het was mijn allereerste dag op de ambulance. Het was al een lange dag geweest toen we werden gebeld. Een man vroeg ons om hem naar

het Medisch Centrum voor Dieren (MCD) in Amsterdam te brengen.

Zijn kat moest daar euthanasie krijgen, maar voordat we daarheen

konden, moesten we de kat nog even vangen. Daar gingen bij mij

de alarmbellen al af: hoe bedoel je, vangen? Wanneer

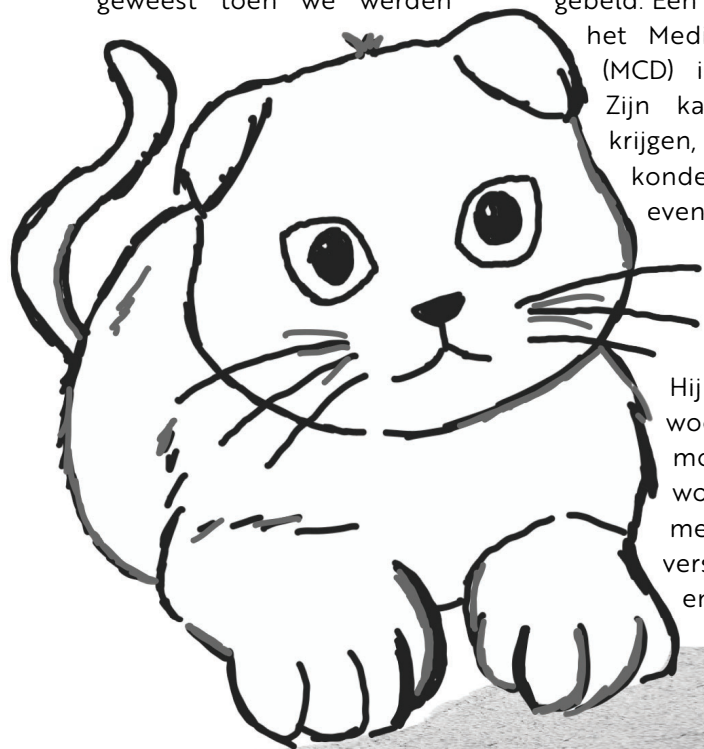
we toekwamen stond de man ons al op te wachten.

Hij nam ons mee naar zijn woonkamer, waar we even

moesten slikken: de volledige woonkamer was volgebouwd

met terrariums met daarin een verscheidenheid aan reptielen

en amfibieën. Van de grond

tot het plafond. De man vertelde ons dat zijn kat al sinds de geboorte heel angstig was en dat ze eronder leed. Ze zat nu weggedoken achter een terrarium bij de verwarming. Mijn collega probeerde haar van haar verstoppiek weg te jagen, terwijl ik klaarzat met de kooi. Na een dik halfuur proberen lukte het ons. De kat zat angstig in de kooi om zich heen te kijken, terwijl wij even terug op adem moesten komen. De dierenarts bevestigde dat dit leven te zwaar was voor haar. Uiteindelijk kreeg ze de rust die ze nodig had. Dit soort situaties zijn moeilijk; het is treurig dat een dier op deze manier aan zijn einde moet komen. Tegelijkertijd is een leven vol angst ontzettend zwaar voor elk levend wezen. Een dier verlossen uit zijn lijden is soms ook hulp bieden, ook al voelt het niet zo.

de kat die al maanden op stap was

Op een zonnige zaterdagochtend werden we gebeld door een garagehouder. Er liep al ruim een week een kat bij hem over het terrein en hij had geen idee van wie die zou zijn. Met onze chipchecker in de hand reden we ernaartoe. Het is altijd een gevoel van opluchting als de chipchecker een geluidje maakt; dat betekent dat de kat waarschijnlijk een eigenaar heeft. Dat was inderdaad het geval en gelukkig stond er een telefoonnummer bij het chipnummer. De man die de telefoon opnam, bevestigde dat hij zijn kat kwijt was. De naam die hij noemde, kwam gelukkig overeen met de naam die bij het chipnummer geregistreerd stond en ik vertelde hem dat we haar hadden gevonden. Hij geloofde zijn oren niet. "Nee, echt?" vroeg hij. "Ze is al maanden weg!" Ik vind het altijd ontroerend wanneer mensen duidelijk heel erg gelukkig zijn dat hun huisdier weer terecht is. "U kunt haar komen halen!" vertelde ik hem. Toen ik hem het adres vertelde, was hij even stil. "Huh, maar dat is hier om de hoek?" Even was ik ook stil; wat zegt hij daar? En ja hoor, een kwartiertje later kwam er een auto aangereden. Deze kat had een halfjaar rondgezworven op minder dan een kilometer van haar huis. Thuis was al die tijd maar één straat verderop.

BEESTENBOEL OP WIELEN

de kat op de parkeerplaats

We kregen een belletje van de alarmcentrale; een man dacht een zieke kat te hebben gevonden. Een vaag verhaal, maar we gingen eens kijken. We reden een nieuwbouwwijk binnen en belden aan bij het adres in kwestie. De man had in zijn tuin een reismandje staan met een kat erin en vertelde ons dat hij de kat zo had gevonden. Gewoon, in een reismandje, midden op zijn parkeerplaats. Mijn collega en ik keken elkaar even aan: meent hij dit? Ik boog me voorover om het beestje eens te bekijken en tot mijn grote verbazing keek ik naar een Scottish Fold – een ontzettend dure kat die bekendstaat om zijn problemen met het kraakbeen. Deze katten krijgen vaak artrose, wat duur is om te onderhouden. Een beetje beduusd stonden we na te denken over wat we hier nu mee moesten doen. Een kat achterlaten is namelijk strafbaar en valt onder dierenmishandeling. Gelukkig vertelde de man ons dat hij zelf de politie al had ingeschakeld en dat die hem had doorverwezen naar ons. We namen het beestje mee naar het asiel, terwijl hij klagelijk miauwde. Het hele tafereel was triestig; iedereen in het asiel was ervan aangedaan. Een geluk bij een ongeluk, want hij is nu wel een stap dichterbij een thuis waar hij de liefde zal krijgen die hij verdient.

de duif van over de Noordzee

Op een druilerige dag waren we op weg naar mensen die een duif in hun tuin hadden. Ze waren bezorgd dat ze ziek was omdat ze niet meer wegvloog. Ze hielden haar al een aantal dagen in de gaten en gaven haar te eten, maar ze was nog steeds niet van de grond gekomen. We liepen de achtertuin in en zagen haar zitten. Ze was een beetje bruin van kleur en dartelde inderdaad wat door de tuin. Ze was rustig en leek niet bang voor mensen. Mijn collega pakte haar op en voelde direct dat ze ondervoed was. Daardoor waren haar borstspieren gekrompen, die ze nodig heeft om te kunnen vliegen. De duif had wel een ring om, wat ons toonde dat ze iemands huisdier was. Ik bekeek haar ringnummer en zag tot mijn grote verbazing dat ze uit Groot-Brittannië kwam. Ze was dus over de Noordzee gevlogen. Omdat ze zo ondervoed was, namen we haar mee en zetten we haar in een hokje met veel eten en water. Ze begon meteen te eten. Op haar ring stond ook een telefoonnummer, dus we belden de man op. Een norse Brit met een zwaar accent vertelde mij dat, als we haar wat rust en eten gaven, ze zelf de weg naar huis wel weer zou vinden. En inderdaad, nadat ze een aantal dagen goed had gegeten steeg ze op. Ze vloog een paar rondjes en koos toen vastberaden de richting naar huis. Het was een ontzettend bijzondere gebeurtenis; ze wist precies waar ze heen moest.

Zoals je ziet maak je op de dierenambulance van alles mee. Wie weet welke bijzondere verhalen ik jullie in de toekomst nog kan vertellen. □

tekst: Lotte Helmerhorst
beeld: Rabiathou Jalloh
lay-out: Hanne Colémont

ANNA KHINA: OVER RAP EN IDENTITEIT

"Ik droomde over de bergen en dat ze echt tot me spraken." Met rap, spoken word en Oost-Aziatische instrumenten brengt Anna Khina, muzikaal alter ego van Anna Borodikhina, haar intieme conversaties met de Kazachse bergen over identiteit en roots tot leven in haar eerste ep, *Grenzeloze Golven*. In dit interview zoekt *dWARS* antwoord op de vraag wie Anna Khina is, waarom ze creëert, waar ze vandaan komt en waar ze naartoe wil. Anna Khina wil mensen verbinden met het idee: "Ik kom uit de wereld; ik ben een wereldburger."

Met Poolse, Tataarse, Russische en Oekraïense roots en een jeugd in Kazachstan ervaart Anna Khina na haar verhuis naar België een gevoel van vervreemding. "Vanaf het moment dat je een land verlaat, ben je nooit meer dezelfde persoon. Mensen daar zien je niet meer hetzelfde", beschrijft Anna Khina. In België wilde ze niets meer te maken hebben met haar roots. Dat gevoel werd versterkt door de juridische onzekerheid waarmee ze hier te maken kreeg, "een constante strijd om jezelf te bewijzen aan een land dat je steeds probeert weg te sturen". Anna Khina vertaalt die spanning naar een beeld van de bergen van Almaty die haar altijd volgen en beschermen. Ze lijken een primitieve en ware menselijke essentie te hebben, maar hun grootsheid voelt soms ook dreigend.

Toen Anna Khina's familie naar België verhuisde, mocht ze geen Russisch meer spreken uit angst dat hun verblijfsstatus zou uitlekken. Daardoor ontwikkelde ze een tijdlang selectief mutisme, een angststoornis waarbij iemand in specifieke sociale situaties het vermogen om te spreken verliest. Ze spreekt haar moedertaal daarom niet vloeiend, iets waar ze nu aan werkt. Maar een verleden gehuld in stilte kwam tot leven in woorden wanneer Anna Khina teksten begon te schrijven over haar jeugdliefdes en ghostwriter werd voor rapnummers van een crush. "Ik heb er altijd van gedroomd om singer-songwriter te worden, maar ik wou zelf niet optreden omdat ik mijn stem niet mooi vond." Anna Khina bleef schrijven en ontdekte zo workshops. Daar bouwde ze de zelfverzekerdheid op om mee te doen aan rapcompetities: "Het was geweldig om de jury te horen

zeggen dat mijn teksten op het podium thuishoren." Anna Khina had nu een nieuw doel: groeien, misschien wel zo hoog als de bergen van Almaty.

We vroegen haar waarom ze voor Nederlands had gekozen voor deze ep die zo rijk aan roots is. "Waarom Nederlands? Ik ben verliefd geworden op het Nederlands. Ik weet niet waarom, maar ik vind Nederlands prachtig." Ze vervolgt: "Hoewel de keuze om in het Nederlands op te treden het bereik zou kunnen beperken, moeten deze verhalen over gemengde identiteit en de strijd rond immigratie hier verteld worden." Daarnaast merkte ze in haar artistiek proces ook op dat de Nederlandse muziek- en rapwereld een tekort heeft aan vrouwen. Haar doel is om daar verandering in te brengen; ze wil een netwerk creëren waar meer vrouwen hun verhalen kunnen vertellen, authentiek kunnen zijn en met elkaar in contact kunnen komen. "Waar zijn de sterke vrouwen die in het Nederlands rappen? Die in het Nederlands schreeuwen? Die in het Nederlands zingen? Die Nederlands spreken?" □

tekst: Poline Starovoyt
beeld: Poline Starovoyt
lay-out: Lena Vercammen

VERWEVEN VERHALEN

Na de examens bracht *dwärts* een bezoekje aan het welbekende modemuseum in het hartje van Antwerpen: het MoMu. Daar loopt de tentoonstelling *Embroidering Palestine*. De expositie, die nog tot juni 2026 te bezoeken is, vertelt niet alleen een verhaal over klederdracht en identiteit, maar bewijst ook dat kleding veel meer kan zijn dan mode alleen.

In Palestijnse dorpen toonden vele generaties vrouwen hun identiteit door middel van borduurwerk. *Embroidering Palestine* zet die traditie in de kijker. Palestijns borduren, ook wel bekend als het Arabische *tatriz*, is gebaseerd op kruissteektechnieken. *Tatriz* is afgeleid van het Arabische woord *tarza*, dat ook kruissteek betekent. Sinds 2021 heeft het een plekje op de UNESCO-lijst van Immaterieel Cultureel Erfgoed. *Tatriz* is dus veel meer dan louter een borduurwerk met esthetische waarde.

Vroeger was *tatriz* vooral een ambacht en een teken van identiteit: elke streek had eigen technieken, motieven en stoffen, waardoor je aan een jurk kon afleiden waar de draagster vandaan kwam. Het fungeerde als een taal die zorgvuldig doorgegeven werd van moeder op dochter. De patronen vertelden niet enkel een verhaal van afkomst en familie, maar weerspiegelden ook het dagelijkse leven in de landelijke

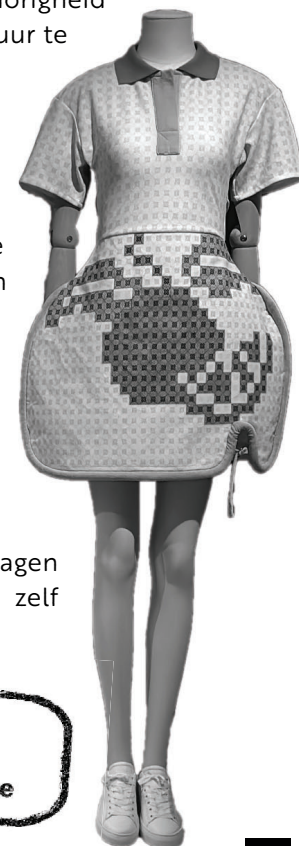
streken. Veel patronen van *tatriz* zijn dan ook geïnspireerd op de natuur: ze verbeelden wilde bloemen, vogels of het platteland. Op sommige *thobes*, Arabische jurken en gewaden, schittert de bloem van de vogelmelkplant op de borstpanelen: een klein, verfijnd motief dat generaties vrouwen verbindt met hun land. Zo schittert ook de sinaasappel uit Jaffa op een van de kledingstukken in de tentoonstelling. Ooit was de sinaasappel een trots exportproduct, maar vandaag is het een geladen symbool. Die omslag kwam na de Nakba, de massale verdrijving van Palestijnen tijdens de Arabisch-Israëliëse Oorlog van 1948. Vanaf dat moment kreeg de sinaasappel, maar ook *tatriz* zelf, een nieuwe politieke lading.

Tatriz is voor de drager een tastbaar bewijs van Palestijnse cultuur en identiteit. Vandaag staat het symbool voor verzet en solidariteit. Ook de keffiyeh, oorspronkelijk een hoofddeksel dat als bescherming diende tegen bepaalde weersomstandigheden, groeide uit tot een teken van samenhang en solidariteit. Hij duikt nu vooral op om de Palestijnse cultuur te vieren en solidariteit te tonen met Gaza.

De tentoonstelling toont dat de traditie geen afgesloten hoofdstuk is, maar blijft voortleven door moderne modeontwerpers en nieuwe generaties die het erfgoed een hedendaagse vorm geven. Je wandelt er langs traditionele gewaden, sieraden zoals zilveren juwelen en amuletten, en andere accessoires, maar ook langs recentere creaties die tonen hoe ontwerpers blijven voortbouwen op die eeuwenoude taal. Als bezoeker krijg je een helder beeld van hoe *tatriz* zich doorheen de jaren heeft ontwikkeld. Palestijns borduurwerk kreeg misschien een nieuwe betekenis, maar verloor zijn oorsprong nooit.

Wie de verfijning van de patronen en de verhalen die ze dragen in detail wil ervaren, moet zeker *Embroidering Palestine* zelf bezoeken. *dwärts* raadt de tentoonstelling zeker aan! □

tekst: Merel Haverkamp
beeld: Merel Haverkamp
lay-out: Bjorn De Busschere

UANTWERPEN MAAKT VLAANDEREN WARM VOOR DE EINSTEINTELESCOOP

In het voorjaar van 2026 bruist de astrofysica in Vlaanderen. Alle Vlaamse universiteiten en de VUB zetten namelijk hun schouders onder eenzelfde project om de Einstein-telescoop bij het brede publiek voor te stellen met de ET Roadshow. Die telescoop wordt mogelijk gebouwd in het samenwerkingsverband Euregio Maas-Rijn, op het drielandenpunt van België, Nederland en Duitsland. De Einstein-telescoop belooft een van de meest ambitieuze en futuristische wetenschappelijke projecten van de nabije toekomst te worden, waarmee fysici antwoorden hopen te vinden op tal van de grootste onopgeloste problemen van de fysica: 'Wat is zwaartekracht?', 'Wat is donkere materie?' en 'Wat is donkere energie?'.

De Einstein-telescoop een telescoop noemen, is eigenlijk een beetje een *misnomer*. Het woord stamt namelijk af van de Griekse termen *têle*, wat 'ver' betekent, en *skopéin*, wat 'zien' wil zeggen. Zo bestaan alle telescopen die ooit gemaakt zijn uit grote koepels en spiegels die naar het heelal gericht zijn om te kijken naar licht dat afkomstig is van de verste uithoeken van het universum. De Einstein-telescoop daarentegen zal helemaal geen licht onderzoeken en wordt bovendien ook 350 meter onder de grond gebouwd. Hoe zit dat? Om dat te verklaren, kijk je best naar het andere deel van de naam. Albert Einstein toonde ruim honderd jaar geleden met zijn algemene relativiteitstheorie aan dat zwaartekracht geen onzichtbare kracht is die aan voorwerpen trekt en onze voetjes op de grond houdt, maar dat het een vervorming is van ruimte en tijd. Zware objecten zoals sterren en zwarte gaten maken als het ware kuilen in wat men dan de ruimtetijd noemt. Wanneer zulke exotisch zware objecten bewegen of botsen, ontstaan er rimpelingen in die ruimtetijd. Die rimpelingen noemen we zwaartekrachtsgolven. Einstein voorspelde het bestaan van die zwaartekrachtsgolven al in 1916, maar hij dacht zelf dat ze waarschijnlijk nooit gemeten konden worden. Toch lukte dat in 2015 voor het eerst, toen wetenschappers zwaartekrachtsgolven detecteerden afkomstig van twee samensmeltende zwarte gaten.

De Einstein-telescoop is ontworpen om die zwaartekrachtsgolven veel nauwkeuriger te meten dan ooit tevoren. En de precisie die daarvoor nodig is, is onvoorstelbaar. Zelfs golven die beuken op de kust van Florida kunnen hier in Europa een meting verstoren. Daarom wordt de telescoop diep onder de grond gebouwd om al die trillingen uit te sluiten. Zo kunnen fysici niet kijken, maar letterlijk luisteren naar het universum en op die manier nieuwe inzichten krijgen in zwaartekracht, donkere materie en donkere energie. "We noemen het eigenlijk beter de Einstein-telefoon, maar die naam slaat minder aan", lachte hoogleraar Fysica Nick Van Remortel op een van de toespraken van de ET Roadshow.

samenwerking tussen België, Nederland en Duitsland

Ook maatschappelijk staat er veel op het spel. Eind 2027 wordt beslist waar de Eisteintelecoop zal worden gebouwd. Naast een Italiaanse en Duitse kandidatuur ligt ook de Euregio Maas-Rijn op tafel, het grensgebied tussen België, Nederland en Duitsland. In dat laatste scenario zou de telescoop volledig op – of beter gezegd onder – Belgisch grondgebied komen te liggen. De Vlaamse en Waalse regering hebben hier samen al 700 miljoen euro voor voorzien. Het Nederlandse Nationaal Groeifonds reserveerde ook al 870 miljoen euro voor de ondergrondse infrastructuur. Ook Duitsland gaf aan substantieel te willen bijdragen aan de bouw. De financiële en politieke steun benadrukken het strategische belang van het project voor innovatie, werkgelegenheid en technologische ontwikkeling in de regio. Volgens minister-president Matthias Diependaele is met de Vlaamse bijdrage erbij al meer dan de helft van het budget verzekerd en staat de Euregio-kandidatuur bijzonder sterk. Eens een geschikte locatie gevonden is, zal het zeker nog tien jaar duren voordat de telescoop effectief wordt gebouwd.

de Eisteintelecoop on the road

Met de ET Roadshow toont het Fonds Wetenschappelijk Onderzoek (FWO), de Vlaamse partner van de Eisteintelecoop, dat het volledig achter het project staat en hoopt de Vlamingen kennis te laten maken met de wereld van zwaartekrachtgolven, algemene relativiteit en de Eisteintelecoop. De ET Roadshow biedt een interactieve expo vol wetenschap en animo, met VR-ervaringen, lezingen, debatten en activiteiten voor iedereen. Naast de traditionele posters waar het huidige wetenschappelijke onderzoek wordt voorgesteld, kan je ook je eigen mini-Eisteintelecoop bouwen of kijken hoe je er zou uitzien als je achter een zwart gat zou staan. Heb je je ook al afgevraagd hoe die telescoop er dan onder de grond zou uitzien? Met een virtualreality-simulatie kan je zelf door de Eisteintelecoop wandelen en van dichtbij zien hoe ze de theorieën van Einstein op de proef zullen stellen. De expo wordt volledig bemand door gemotiveerde studenten. Zij ontvangen bezoekers enthousiast en met kennis van zaken en geven een rondleiding langs de verschillende

onderdelen van de tentoonstelling. Ook bij middelbare scholieren viel de ET Roadshow tijdens de jaarlijkse Campusclub begin januari sterk in de smaak en heerste er veel interesse in het verhaal achter de Eisteintelecoop.

Wie na het lezen van dit artikel zelf een kijkje wil gaan nemen bij de ET Roadshow is in Antwerpen jammer genoeg te laat. Eind vorige maand trok de expo verder naar UGent en later in maart worden ook KU Leuven Campus Kulak in Kortrijk en KU Leuven in haar thuisstad aangedaan. De rondreis eindigt in april en mei bij de VUB. Elke locatie biedt een eigen programma, maar bruisend enthousiasme en interessante fysica zijn gegarandeerd. Meer informatie en het volledige programma van de ET Roadshow is te vinden op etroadshow.be.

tekst: Bjorn De Busschere
beeld: Lina Goethals
lay-out: Bjorn De Busschere

IN DE TUIN VAN HET BRANTIJSER ORDENT

KUNST DE CHAOS

Soms kan kunst bevreemdend werken. Meer dan eens vragen we ons af wat een kunstwerk nu eigenlijk is, wat het moet voorstellen en of het zelfs kunst is. Welk verhaal moeten we erin lezen? De campussen van UAntwerpen staan vol kunstwerken, maar of er veel studenten zijn die ze goed bekijken valt te betwijfelen. dwaars vliegt erin en belooft je dat vijf minuten eerder opstaan om de pareltjes op de universiteit toch eens goed te bekijken, helemaal de moeite waard is. Deze keer doen we de binnentuin van Het Brantijser aan.

"Hedendaagse kunst, dat zou evengoed door een kind gemaakt kunnen zijn!" Dat zou ik zelf natuurlijk nooit over mijn lippen krijgen, maar het is toch de gemiddelde reactie wanneer een conceptueel kunstenaar weer eens met een nieuw *objet trouvé* afkomt. Je weet wel, werken zoals die van Marcel Duchamp, die in 1917 een urinoir presenteerde en het kunst noemde. De eerste keer was dat natuurlijk vernieuwend, maar toen enkele jaren geleden de Italiaanse artiest Maurizio Cattelan afkwam met zijn werk *Comedian*, bestaande uit een banaan op een muur geplakt, was de algemene reactie natuurlijk dat dat gewoon flauw was.

Nee, dat zou ik als echte kunstliefhebber natuurlijk nooit durven stellen, ofschoon ik beschaamd moet toegeven dat één bepaald hedendaags kunstwerk toch ook jaren aan mijn aandacht wist te ontsnappen: *Inzicht/doorzicht* van de Belgische kunstenaar Mark Verstockett. Dit werk siert als sinds 2011 de binnentuin alias koer van gebouw Het Brantijser. Een gebouw waar ik, als oud-student Geschiedenis, gedurende enkele jaren meermaals vertoefd heb. De ijzeren constructie van negen kubussen, waarvan de middelste geperforeerd is, was bij mij nooit als kunstwerk aangekomen. Op zijn meest had ik er een wat stilistisch vormgegeven ventilatieschacht in gelezen.

In tegenstelling tot Cattelans banaan op de muur, is het werk van Verstockett niet direct om mee te lachen. Maar op een dag doorhebben dat je al jaren zonder enig benul voorbij een hoogtepunt in het Belgisch constructivisme loopt, is op een bepaalde manier ook een komisch inzicht. Geen *conceptual art* dus, maar constructivisme. Een stijl waarvan verwarring met industriële vormgeving misschien niet de grootste zonde is. Want deze beweging, die rond 1915 in Rusland ontstond, was dan ook een stijl nog voor de industriële maatschappij. Ze betekende een sterke breuk met de voorgaande kunstgeschiedenis. Want haar kunstenaars, zoals Rodtsjenko en Malevitsj, braken esthetisch met de zogenaamde mimesis, een manier van vormgeven waarin de nabootsing van de werkelijkheid centraal stond. Een natuurlijke evolutie voor een bevolking die het platteland inruilde voor het leven in de steden.

Langzaam sijpelden de tendensen van de Russische avant-garde ook door naar België, waardoor in de jaren zestig ook kunstenaar Mark Verstockett geïnspireerd werd. Al was zijn wending naar de totale abstractie geen geëffend pad. Na eerst twee jaar rechten te hebben gestudeerd in Gent kwam Verstockett terecht in de Antwerpse Academie om er schilderen te volgen. Hier maakte hij in het begin nog vrij figuratieve werken, zoals naaktbeelden. Later evolueerde zijn schilderen langzamerhand richting een verdere abstractie van de vorm. Zijn werken werden geometrische structuren waarin drie basisvormen – de cirkel, de driehoek en het vierkant – samenkwamen.

Deze liefde voor vorm en structuur is ook zichtbaar in *Inzicht/doorzicht*. De kubussen vormen samen een raster. De ruimte wordt onopgemerkt geordend in negen evenwaardige zones. Niet ontovallig doet het denken aan een werk uit de Russische avant-garde, het *Zwart Kruis* van Malevitsj. Dat werd in 1915 tentoongesteld op de invloedrijke tentoonstelling *0,10* te Petrograd, waarin de schilder via een simpele zwarte kruisvorm zijn canvas in negen zones opdeelt. De onderverdeling van het vlak in negen is volgens Verstockett dan ook een oervorm. Toch is de kunst in *Het Brantijser* geen loutere kopie van Malevitsj. Hij wijst op het feit dat de beperkte oplage van deze oervormen ervoor zorgt dat verschillende culturen, beschavingen en artiesten telkens teruggekomen zijn op diezelfde basisvormen of variaties erop. Een afbeelding van een kruis is immers slechts een combinatie van negen vierkanten, en dus relatief simpel om te bedenken.

Dit maakt de individuele werken van kunstenaars niet direct minder uniek. De persoonlijke interpretatie die gegeven wordt aan de oervormen is volgens Verstockett de inbreng die een kunstenaar kan geven. Want het feit dat Verstockett, ondanks het gebruik van dezelfde oervorm, toch een heel ander werk presenteert dan Malevitsj, ligt bijvoorbeeld aan de keuze van het materiaal, maar ook aan de keuze om ruimtelijk te werken in plaats van op doek. Een kunstwerk is volgens hem immers een object dat de ruimte kan ordenen en zelf door de arbeid van de kunstenaar geordende ruimte wordt. *Inzicht/doorzicht* is dus een voorbeeld van experimenteren met materialen en methoden om de ruimte te ordenen.

Bij nader inzien was mijn blinde vlek voor dit werk dan misschien toch niet zo beschamend? Want desondanks zijn massieve indruk, heeft de metalen compositie ook een eclipserend karakter. De middelste kubus, die een rastermotief heeft, laat toe dat de toeschouwer een inzicht krijgt in de achterliggende omgeving. Op deze manier ordent het werk de ruimte, maar het doet dat heel ingetogen, zonder ze te overheersen. In dergelijke drukke stedelijke omgeving als *Het Brantijser* valt kunst die net de natuurlijke imitatie probeert te vermijden en doorlatend tracht te zijn dus natuurlijk minder op. Maar hoeft een kunstwerk wel op te vallen? Misschien is het soms al belangrijk genoeg om een stille ordenende kracht te zijn, in plaats van met banaan en tape de *Comedian* uit te hangen. Als dat geen inzicht is ... □

tekst: Casper Peeters
beeld: Hanne Colémont
lay-out: Lena Vercammen

EEN CARRIÈRE UIT LAGEN EN STRUCTUREN

Wanneer je als student (Dier)geneeskunde, Farmacie, Biologie of Biomedische Wetenschappen verdwaalt in de microscopische structuren van cellen en weefsels, kom je onvermijdelijk terecht bij em. prof. dr. Jean-Pierre Timmermans. Generaties studenten kennen hem van zijn gedetailleerde colleges, maar daarnaast bouwde hij een stevige reputatie op als onderzoeker en als kritische, betrokken stem binnen het beleid van UAntwerpen. Naar aanleiding van zijn emeritaat ging *dwaars* bij hem langs in zijn ruime kantoor met uitzicht op de microscopiezaal, voor een gesprek over zijn baanbrekende loopbaan.

Professor Timmermans was de eerste in zijn familie die hogere studies volgde. "Ik had een bijzonder inspirerende leerkracht biologie", vertelt hij. "Hij heeft mij, en heel wat klasgenoten, richting de biologie geduwd." Timmermans startte dierkunde aan het toenmalige Limburgs Universitair Centrum in Diepenbeek, nu Universiteit Hasselt. Voor zijn licentiaatsjaren verhuisde hij naar Campus Drie Eiken, wat toen nog de aparte Universitaire Instelling Antwerpen (UIA) was.

"In je laatste jaar kies je een licentiaatsthesis, de huidige masterproef, op basis van je interesses. Zowel de fysiologie (*functies van levende organismen, n.v.d.r.*) als de histologie (*structuur van biologische weefsels, n.v.d.r.*) fascineerden me", vertelt Timmermans. "Ik koos uiteindelijk voor een histologische studie van de longen van de roodwangschildpad in de

Leerstoel voor Histologie en Microscopische Anatomie, onder leiding van professoren De Groodt-Lasseel en Scheuermann. Zij boden me een assistentenplaats aan en zo startte in oktober 1981 mijn academische carrière aan het toenmalige RUCA, naast UIA en UFSIA de derde Antwerpse universitaire instelling."

het varken staat het dichtst bij de mens

Timmermans' traject werd kort onderbroken door de verplichte legerdienst. Na die periode kwam professor Werner Stach uit de toenmalige DDR tijdelijk in het labo werken. Dat vormde het begin van een onderzoekslijn rond de microscopische bouw van het enterische zenuwstelsel, de bezuiging van de darmwand, die de rode draad doorheen Timmermans' verdere academische carrière zou worden.

"Binnen die onderzoekslijn werd eerst, zoals internationaal gebruikelijk was, met de cavia gewerkt als onderzoeksobject. Omwille van de sterkere gelijkenissen met de humane situatie schakelde de groep, samen met een labo uit Minnesota, over op een varkensmodel", vertelt Timmermans. "Die strategische keuze zette ons onderzoek internationaal op de kaart."

vrijheid boven zekerheid

Na zijn doctoraat in 1987 volgden voor professor Timmermans de klassieke stappen op de academische ladder, die toen volop in hertekening was. Tegelijk kreeg hij een aanbod uit de farmaceutische sector, waar men iemand zocht die de brug kon vormen tussen informatici en biologen/biomedici.

"In die tijd werkten we nog met ponskaarten en computers die een halve ruimte vulden; ook een interne opslagcapaciteit van 40 megabyte was de realiteit. Onvergelijkbaar met wat vandaag beschikbaar is." Omdat hij in beide domeinen ervaring had, bleek Timmermans de ideale kandidaat.

Toch koos de professor voor de universiteit: "De academische vrijheid gaf de doorslag. In de private sector kan men een onderzoekslijn van de ene dag op de andere stopzetten. In de academische wereld heb je meer ruimte om te blijven gaan voor het onderzoek waarin je gelooft."

ons tweede brein

Het meest gepassioneerd praat de professor over zijn voornaamste onderzoekslijn, het enterische zenuwstelsel: "Het wordt weleens onze *little brain* genoemd", zegt hij. "Er zitten minstens evenveel zenuwcellen in ons maag-darmkanaal als in ons ruggenmerg."

Zijn onderzoeksgroep focuste zich de laatste jaren op de *brain-gut axis*: de bidirectionele communicatie tussen hersenen en het maag-darmkanaal, waarbij ook het immuunsysteem en het microbioom betrokken zijn. "Recente studies suggereren dat de oorsprong van Parkinson en Alzheimer mogelijk te wijten zijn aan dysfuncties in het maag-darmstelsel."

van wetenschap naar leiderschap

Naast zijn onderzoek en onderwijs draagt de professor ook een belangrijk deel van de recente universiteitsgeschiedenis mee. Acht jaar lang was Timmermans voorzitter van de Onderzoeksraad, een functie die nu bij vicerector Onderzoek en Impact Maarten Weyn ligt. Dat was een periode waarin hij nauw samenwerkte met toenmalig rector Alain Verschoren. "Door het voeren van een streng, maar rechtlijnig beleid hebben we de universiteit financieel weer gezond gemaakt en onderzoeksgewijs sterker gepositioneerd binnen Vlaanderen en Europa. Daar kijk ik met trots op terug."

geen afscheid, maar een overgang

Emeritaat is de academische term voor pensioen, met het verschil dat je op afroep actief kan blijven. Professor Timmermans zetelt nog in internationale evaluatiepanels en begeleidt nog vijf doctoraatsstudenten.

Tegelijk blijft lesgeven hem passioneren. Ook na zijn emeritaat blijft hij nog enkele cursussen verzorgen, tot het academiejaar 2027-2028. "Veel jonge onderzoekers specialiseren zich sterk in één domein, waardoor het bredere overzicht verloren dreigt te gaan. Terwijl basisvakken net alle orgaanstelsels omvatten." Die brede kennis wil hij nog enkele jaren doorgeven, totdat zijn laatste doctoraatsstudenten succesvol zijn afgestudeerd. "Daarna is het aan de jonge generatie. Dat is hoe het hoort."

Zijn leuze? "Onderzoek is nooit individueel. Ik heb tientallen doctoraatsstudenten en postdocs begeleid. Dat zij nu wereldwijd carrière maken, is misschien wel het mooiste resultaat van al die jaren." □

tekst: Liesbeth Brusselmans
beeld: Jean-Pierre Timmermans (extern)
lay-out: Ine Cuypers

VANDOAG IS'T: EEN PLEK ONDER DE STUDENTEN

Antwerpen: de stad van de kathedraal, de Boerentoren, Het Steen en leuke horecazaken. Er kan geen studentenleven bestaan zonder dat laatste. Het liefst vertoeven studenten zich in koffiebars die zich niet ver bevinden van de aula's van de Stadscampus, maar waar vind je die? Welnu, letterlijk om de hoek. Gilles Dullaert en zijn zoon Victor van koffiebar Vandoag is't vertellen *dwaars* over hun zaak met een heerlijk koffietje erbij.

al in een café, dus ik wist eigenlijk wel dat ik graag in de horeca stond. Vooral het babbelen met de mensen is heel plezant", vertelt hij enthousiast.

Als *dwaars* vraagt naar de populaire status van zijn koffiebar bij studenten, kan Gilles het alleen maar omschrijven als een fantastisch gevoel: "Het geeft een enorme voldoening om te voelen dat iets werkt. Het is niet zo simpel om het populair te houden, maar we werken enorm aan de sfeer, kwaliteit en aan een haalbare prijs voor iedereen." Ook de populariteit bij docenten geeft hem een goed gevoel. "Het is fijn om alle leeftijden te bereiken", voegt hij eraan toe. Ook vertelt hij over het bereik van alle nationaliteiten die de stad bezoeken en speciaal naar zijn zaak komen.

tekst: Maxwell Vormezeele
beeld: Maxwell Vormezeele
en Rabiaton Jalloh
lay-out: Ine Cuypers

Vandoag is't is een gerenommeerde koffiebar en bevindt zich in de Prinsesstraat 2 dicht bij het Hof van Liere. De koffiebar werd opgericht door Gilles in 2007 met het idee om in de trend van koffiebars te volgen. "Ik zat in een grijs leven en voor mij was het beginnen van de zaak een complete *U-turn*", vertelt hij. "Koffiebars waren toen niet zo populair. Mensen gingen op café om koffie te drinken maar nu zijn koffiebars de nieuwe cafés, bij manier van spreken. Het heeft meer te maken met iets wat er niet was." Al vijf jaar werkt ook zijn zoon Victor in de zaak en het ligt hem nauw aan het hart. "Ik ben heel blij dat ik hier ben beginnen werken als student en dat ik zo de stiel heb geleerd. Ik werkte vroeger ook

Tijdens de examens komen er minder studenten naar de koffiebar omdat ze zich liever thuis focussen op de enorme leerstof die ze moeten verwerken. Voelt die periode dan als een soort dipje voor Gilles? "We hebben een drukke zaak en als het eens wat minder druk is, kunnen we daar ook wel van genieten. Dat maakt het iets gemakkelijker en gezelliger voor ons en geeft ons ook de kans om het dan rustig aan te doen."

Vandoag is't is duidelijk geliefd bij de studenten van UAntwerpen, maar zou Gilles graag populair willen worden over het hele land? "Ik ben tevreden zoals het is. We blijven graag bescheiden", legt hij uit. Ook heeft hij geen plannen om meerdere filialen te openen. "Ik vind het juist een sterkte aan de zaak dat we het altijd zelf kunnen. We hebben alles in eigen beheer en als we dat uit handen moeten geven, vind ik dat dat dikwijls een verlies aan kwaliteit betekent." □

Ik weet niet zo veel over politiek, maar ik kan je wel een uiterst nuttig buzzword voor politieke discussies vertellen: antisemitisme. De discussies over Israël en Palestina zijn nog steeds talrijk in talkshows en parlementaire discussies en worden vaak verhit en ingewikkeld. Toch is er één methode die vaak goed werkt om het gesprek volledig te torpederen. Je zegt gewoon dat de hele discussie geen bestaansrecht heeft omdat ze antisemitisch is en daar stopt het gesprek dan in vele gevallen. Je gesprekspartners zullen bang zijn om als racist bestempeld te worden en zullen niet veel tegengas meer geven. Klus geklaard!

Oké, *fair enough*, genocide en genocidair geweld zijn ook woorden die gebruikt worden als deus ex machina in zulke gesprekken. Toch merk ik een verschil: het gebruik van het woord is omstreden en roept vaak op tot discussie. Wat is een genocide nu eigenlijk en mogen we dat wel zeggen? Er verschenen werkelijk wel honderden artikels om antwoorden te bieden op die vragen, maar antisemitisme werd nauwelijks belicht of bestudeerd. Toch de moeite waard voor een woord dat je tegenwoordig niet kan missen als je X opent.

een etymologische crash course

Vorige week werd Frank Vandenbroucke, onze minister van Volksgezondheid, nog antisemitisch genoemd door de Amerikaanse ambassadeur Bill White. *"Stop this unacceptable harassment of the Jewish community here in Antwerp and in Belgium"*, typte hij op X. Waarom? Het Antwerpse

parket vervolgt drie mohels, dat zijn joodse rituele besnijders die vaak geen medische opleiding genoten. Het is in België namelijk verboden om zo'n besnijdenis uit te voeren zonder dokter en daarnaast gaat het ook over slagen en verwondingen bij pasgeboren baby's. Is dat dan antisemitisme? Niet echt nee. Het handhaven van wetten? Dat wel.

Antisemitisme betekent zeer letterlijk haat jegens Semieten. Dat zijn mensen die Semitische talen spreken, waaronder het Arabisch, het Amhaars, het Hebreeuws en het Ethiopische Tigrinya. Niet alleen joden dus. Pas in de negentiende eeuw werd de hedendaagse betekenis van het woord gangbaar. Nationalistische politici wilden haat tegen joden rationaliseren en ze deden dat door te zeggen dat de invloed van Semitische talen joden tot gevaarlijke mensen maakte. Het begrip werd gepopulariseerd door de Duitse journalist Wilhelm Marr in de late negentiende eeuw en zo werd de antisemitische ideologie geboren die het fundament zou vormen voor Nazi-Duitsland.

De hedendaagse betekenis van antisemitisme ontstond dus uit de pseudowetenschappelijke rassenleer. Dat White totaal van de ratten besnuffeld is, mag duidelijk zijn. En hoewel het als buzzword in discussies zeker kan tellen, let je toch best op als je het woord rondslingert. Zeker als je met een hoogintelligente persoon (lezer van *dwars*, n.v.d.r.) spreekt! □

tekst: Emma Mertens
beeld: Remco Terryn
lay-out: Ine Cuypers

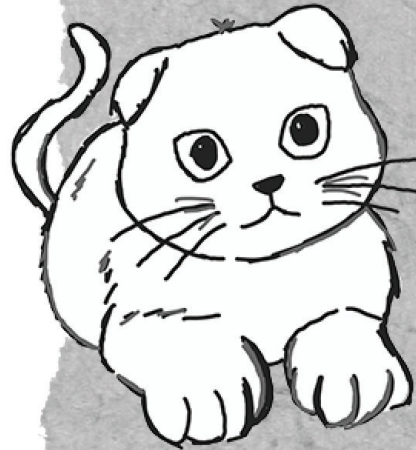
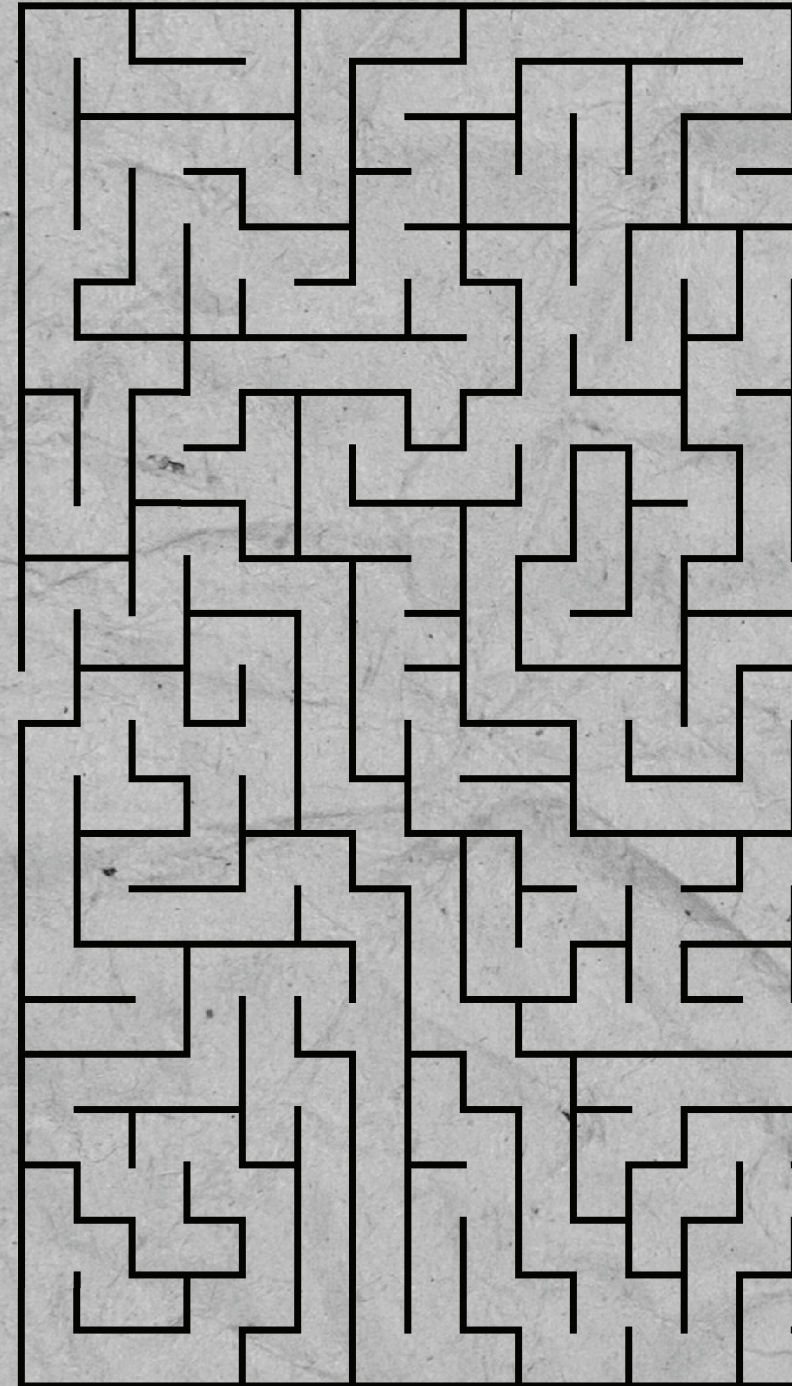
DWARS DOOR DE WETSTRAAT: ANTISEMITISME

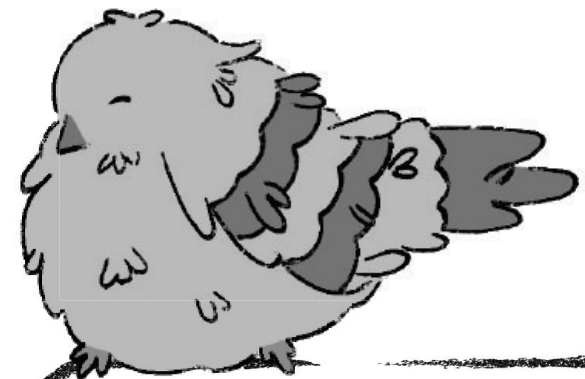

KAT IN NOOD!

De lieve kat Loesje is gewond geraakt tijdens het buitenspelen en heeft hulp nodig!

Kan jij de ambulance helpen om zo snel mogelijk bij haar te geraken?

**beeld: Ine Cuypers, Rabiato
Jalloh en Silke Ramaekers
lay-out: Hanne Colémont**

ASRA IN ACTIE

Waar is de Studentenraad zoal mee bezig? Haar roze logo verschijnt te pas en te onpas in de mailbox, maar wat doet ze naast mailen? Op welke manieren beïnvloedt ze het dagelijks leven van de student? Om daarachter te komen, neust d^{waars} in de projecten van de Studentenraad. Deze editie vertelt Coördinator Externe Relaties Hendrik Sas over het doen en laten van ASRA.

"ASRA?", hoor ik je denken. "ASRA, de Associatie StudentenRaad Antwerpen, is de studentenvertegenwoordiging binnen AUHA." AUHA? "AUHA is de Associatie van Universiteiten en Hogescholen Antwerpen", weet Hendrik Sas. Hendrik vervult een dubbele rol: hij is Coördinator Externe Relaties bij onze eigen Studentenraad en tegelijk voorzitter van ASRA. De raad vertegenwoordigt 50.000 studenten, jawel, van vier instellingen: UAntwerpen, AP Hogeschool, Karel de Grote Hogeschool en Antwerp Maritime Academy. Wanneer je haar webpagina op de website van de AUHA bekijkt, werkt ASRA elk jaar rond één centraal thema. Het ging al over studenten in financiële moeilijkheden, grensoverschrijdend gedrag en ook studentenmobiliteit bleef niet onbesproken.

Dit jaar koos ASRA voor niet één, niet twee, maar drie thema's. Hendrik verklaart: "Eerst en vooral zetten we in op de besparingen in het hoger onderwijs. In dat kader hebben we een brief opgestuurd naar minister Zuhair Demir, met daarin onze bezorgdheden over de besparingen en de gevolgen daarvan." In de brief uit ASRA haar bezorgdheid en stelt ze dat de geplande besparingen tonen "hoe kwetsbaar de toegankelijkheid van het hoger onderwijs is geworden." Afsluitend stelt

ASRA: "Hoger onderwijs moet een recht blijven voor iedereen, niet enkel voor wie het kan betalen." De volledige brief, alsook de inhoudelijke reactie van het ministerie, valt te lezen op de site van AUHA. "Het is fijn dat we een antwoord hebben ontvangen, hoewel we het daar inhoudelijk niet mee eens zijn", vertelt Hendrik diplomatisch.

"Daarnaast werken we ook rond twee andere thema's: veiligheid op de campus en veiligheid buiten de campus", deelt Hendrik. "We komen min of meer maandelijks samen om de thema's te bespreken." In ASRA wordt elk van de vier onderwijsinstellingen door twee afgevaardigden vertegenwoordigd. "We overleggen wat er goed gaat en of we de juiste richting uitgaan. Voor elk thema is er een aparte groep actief."

Al dat werk toont ASRA uiteraard graag aan de buitenwereld. Zo delen ze hun werk regelmatig met het stadsbestuur, om zo onze belangrijke studentikoze bezorgdheden op de politieke agenda te krijgen. Haar doen en laten is te volgen op de website van de AUHA, maar niet alleen daar: "We proberen ook media-aandacht te trekken, want het zijn belangrijke thema's. Alles wat we doen, heeft te maken met alle studenten in Antwerpen." □

tekst: Thijs van Dam
beeld: Kyara Pel (extern)
lay-out: Bjorn De Busschere

COLLECTIEF UIT BALANS

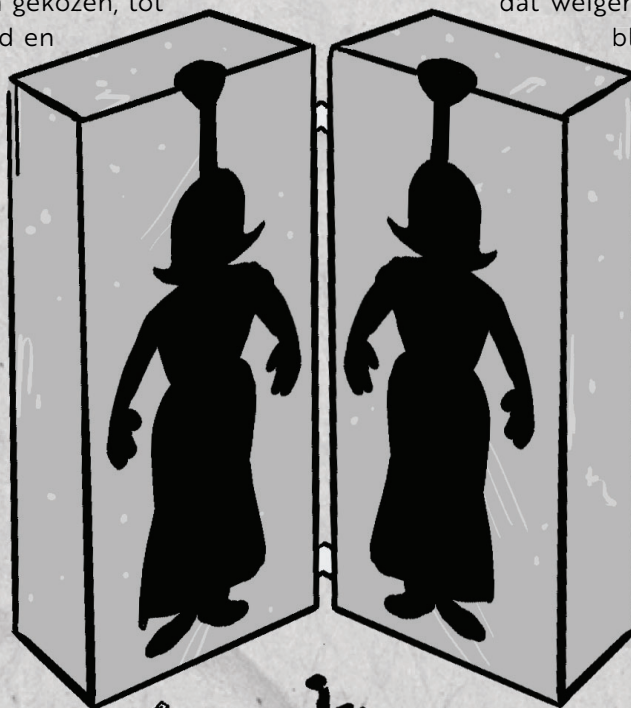
De collectieve inzinking van de familie Hofmeyer is zo'n boek dat tegelijk fluistert en schreeuwt. Julie Cafmeyer serveert een wild, geestig en ontregelend debuut over een vijfendertigjarige vrouw die zich los probeert te wrikken uit een leven vol goedbedoelde verwachtingen. Een vader die haar toekomst wil optimaliseren via vastgoed en ingevroren eicellen, een samenleving die geluk meet in eigendom en voortplanting, en een hardnekkig idee dat volwassen worden betekent dat je je moet voegen naar een vastomlijnd plan.

Het verhaal ontvouwt zich in korte, speelse fragmenten die voortdurend van vorm en toon wisselen. Absurdistische scènes lopen over in intieme herinneringen, brieven en dagboekfragmenten, terwijl ogenschijnlijk onbelangrijke voorwerpen uit het verleden houvast bieden in het heden. Wat begint als licht en geestig, krijgt gaandeweg barsten. Achter de humor zit pijn verscholen: van vrouwen die vastlopen in rollen die ze niet zelf hebben gekozen, tot moeders die verdwijnen in het keurslijf van huiselijkheid en dochters die leren waakzaam te zijn om niet "zoals hun moeder" te worden.

Cafmeyer schrijft lichtvoetig over zware dingen en zwaar over lichte dingen. Rebelle toont zich hier in iets onhandigs en onopvallends, zoals een appel die niet netjes geschild raakt en verf die wordt gekozen alsof het een oorlogsverklaring is. Het absurde werkt niet als vlucht, maar als ontregeling. Door het systeem lichtjes te verdraaien, wordt zichtbaar hoe strak en benauwend het eigenlijk is. Tegelijk groeit uit die absurditeit een vorm van solidariteit en sisterhood, een collectief hakken in het zand zetten tegen een wereld die maar blijft aandringen op vooruitgang.

Wat Cafmeyer scherp blootlegt, is hoe individuele keuzes nooit losstaan van een groter geheel. Bevrijding is hier geen eenduidige overwinning, maar een beweging die gevolgen heeft voor anderen: tussen moeders en dochters, zussen en generaties vrouwen. Daarmee weigert de roman het comfort van een klassiek emancipatieverhaal. In plaats daarvan stelt Cafmeyer lastige vragen over verantwoordelijkheid, onderlinge afhankelijkheid en over de grenzen van persoonlijke vrijheid binnen een systeem dat zichzelf hardnekkig blijft herhalen.

Hoewel alles in dit boek uit elkaar lijkt te vallen, voelt het geheel opvallend samenhangend. De openingsscène, waarin het gezin collectief implodeert, blijkt achteraf niet alleen een vooruitblik maar ook de sleutel tot het geheel. Cafmeyer slaagt erin om chaos te structureren zonder haar te temmen. Het resultaat is een debuut dat ontspoot en toch precies weet waar het naartoe wil – een boek dat aan het lachen maakt en ongemakkelijk stemt, dat weigert makkelijke antwoorden te geven, en dat nog lang blijft hangen nadat de laatste pagina is omgeslagen. □

tekst: Jana Geets
beeld: Ezri Hofstede
lay-out: Kaat Heylen

OMCIRKEL JE WEG NAAR JE OSCARMATCH

tekst: Lotte Mertens
beeld: Lotte Mertens
lay-out: Lena Vercammen

Wat zoek je in een film?

- Een verhaal dat nazindert en nog dagen door je hoofd spookt
- Herkenbare emoties
- Energie, drive en momentum
- Spanning en het gevoel dat er iets niet klopt
- Een intense wereld die je volledig opslokt

Hoe wil je je voelen wanneer de lichten weer aangaan?

- Opgeladen en vol energie
- Stil en weemoedig
- Licht ongemakkelijk of aan het twijfelen
- Alsof je iemand beter hebt leren kennen
- Overweldigd door iets groters dan jezelf

Welke filmavond past het best bij jou?

- In een licht ongemakkelijke stilte
- Laat op de avond, alleen in je bed, in het donker
- In de cinema of zetel met een doos zakdoeken en tijd om erover na te denken
- Gezellig thuis met iemand naast je om daarna nog lang na te praten
- Op het puntje van je cinemastoel in volle focus

Met welk soort personage identificeer jij je het meest?

- Iemand die verlies en verlangen met zich meedraagt
- Iemand die meer weet dan die laat blijken
- Iemand die worstelt met familie, liefde of herkenning
- Iemand die gedreven is om hun doel te bereiken
- Iemand die balanceert tussen goed en kwaad

Naar welk genre kijk je het liefst?

- Actiegedreven verhaal met een duidelijk doel
- Donkere vertelling met morele keuzes en vragen
- Thriller die langzaam onder je huid kruipt
- Poëtisch drama met emotionele diepgang
- Intiem karakterdrama

Kies één filmwoord dat je aanspreekt

- Vergankelijkheid
- Schuld
- Ambitie
- Wantrouwen
- Momentum

Wat stoort jou het meest tijdens het kijken?

- Ongeloofwaardig acteerwerk
- Oppervlakkigheid
- Voorspelbaarheid
- Traagheid
- Gebrek aan visie en durf

Welke setting spreekt jou het meest aan?

- Uitgestrekte natuur en plekken vol herinneringen
- Claustrofobische achterkamers en gesloten systemen
- Intieme huiskamers en geheime gesprekken
- Duistere, afgesloten wereld waar alles op het spel staat
- Arena's of frontlinies

Tel welk symbool je het vaakst hebt omcirkeld en ontdek welke Oscar-genomineerde film perfect bij jou past.

Meeste : jij bent een existentiële dromer.
Past het best bij jou: *Hamnet*.

Een ontroerend en krachtig verhaal dat de inspiratie vormde voor Shakespeares *Hamlet*. Heb je *Hamnet* al gezien? Kijk dan ook zeker eens naar *Train Dreams*, een prachtig verteld levensverhaal van houthakker Robert Grainier.

Meeste : jij bent een karakterlezer.
Past het best bij jou: *Marty Supreme*.

Een ambitieuze tafeltennisspeeler zet alles op z'n kop om de top te bereiken. Niet zo'n fan van pingpong of Timothée Chalamet? Geef *Sentimental Value* dan een kans, een Noorse film met zussen Agnes en Nora die herenigd worden met hun vader die een gerenommeerde filmregisseur was.

Meeste : jij bent een adrenalinezoeker.
Past het best bij jou: *One Battle After Another*.

Ex-revolutionair Bob moet op zoek naar zijn dochter die verdwijnt wanneer zijn aartsvijand opnieuw opduikt. Nood aan nog iets meer snelheid? Maak dan een pitstop bij *F1*, waarin racelegende Sonny Hayes een formule 1-team opnieuw leven in moet blazen, maar het verleden hem steeds inhaalt.

Meeste : jij bent een complotlezer.
Past het best bij jou: *Bugonia*.

Twee jonge mannen, geobsedeerd door complottheorieën, ontvoeren de CEO van een groot bedrijf. Ze zijn ervan overtuigd dat ze een alien is die de aarde wil vernietigen. Niet zo'n fan van aliens maar heb je wel een liefde voor Brazilië of het Portugees? Probeer dan *The Secret Agent*, waarin Marcelo, een technologie-expert en onderzoeker aan de universiteit, op de vlucht is na een conflict met een bureaucraat binnen de Braziliaanse militaire dictatuur van de jaren '70.

Meeste : jij bent een moderne mytholoog.
Past het best bij jou: *Frankenstein*.

Victor Frankenstein – een briljante, maar egoïstische wetenschapper – experimenteert net iets te graag en brengt een monsterlijk wezen tot leven. Ben je klaar voor iets meer horror en gory action? Kijk dan naar *Sinners*, een film over de zwarte gemeenschap in de jaren '30 en de dreiging van de Ku Klux Klan, de Jim Crow-wetten en iets bovennatuurlijks ...

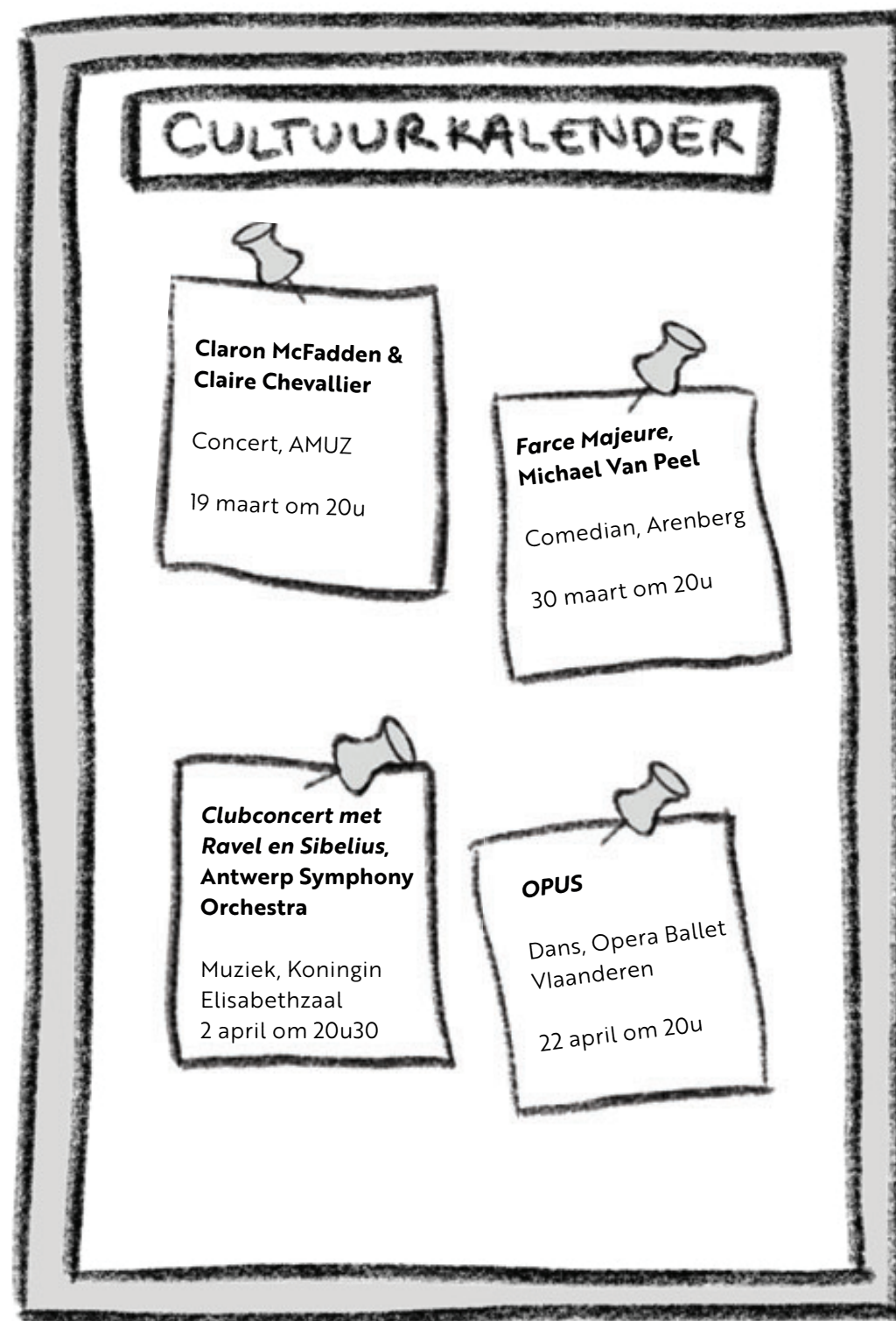
CLUBCONCERT

MET RAVEL EN SIBELIUS

Stel, het is donderdagavond en je besluit dat je zin hebt om eens iets te beleven. Je hebt de voorbije avonden gestudeerd (goed bezig!) of online een serie gekeken (leuk!), maar je wil iets meer meemaken. Je opent dus Google en gaat op zoek naar leuke activiteiten en je vindt 1) een concert met klassieke muziek, 2) een TD, 3) een dansvoorstelling en 4) een comedyshow. Dat is allemaal heel interessant natuurlijk, maar dan komt 'keuzestress' al aankloppen. Wat moet je nu kiezen?

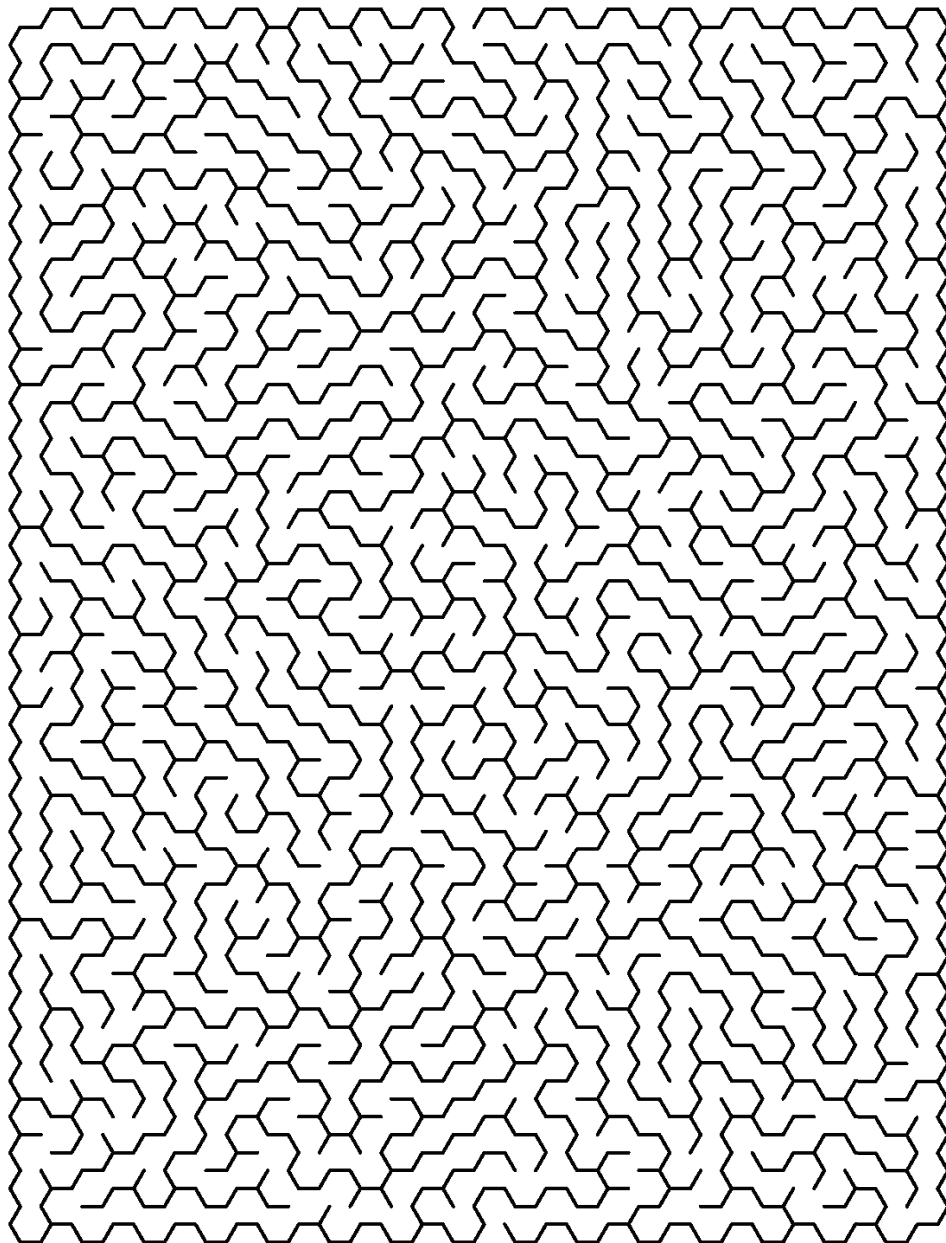
Geen paniek, want *dwaars* schiet je te hulp. Wij presenteren *Clubconcert met Ravel en Sibelius*. Op donderdag 2 april speelt het Antwerp Symphony Orchestra, onder leiding van dirigent Nuno Coelho met pianist Cédric Tiberghien, muziek van Maurice Ravel en Jean Sibelius. Oké? Muziek?, zal je nu waarschijnlijk denken. Niets is minder waar, want naast toppers uit de klassieke muziek zal er ook comedy aanwezig zijn. En als kers op de taart zal je de avond kunnen afsluiten in het Atrium met een grootse afterparty. Zo zorgt deze avond ervoor dat je niet moet kiezen tussen muziek, dans of humor.

Hebben we je nog niet kunnen overtuigen? *dwaars* geeft twee vrijkaarten weg! Houd onze sociale media goed in de gaten en doe mee met onze giveaway en wie weet beleef je een geweldige donderdagavond. □

Help jij de bij naar de bloem?
Zijn dank is alvast groot.

PUZZELS

CRYPTOGRAM

Elk cijfer komt overeen met een letter.
Ontcijfer jij de zin?

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M
5			14									

N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
8	1											

	O	O	
22	1	1	10

			N
22	6	6	8

		O				N
23	26	1	6	20	6	8

	P
1	2

D	
14	6

	O			D	A
15	1	24	10	14	5

		D	A	N		!
16	6	14	5	8	15	26

PUZZELS

[illegible]

ambulance	haatfabriek	nieuwjaarsbrief
antisemitisme	histologie	oscar
asra	hofmeyer	prijsstijging
bavet	inzicht	regen
beestenboel	kat	splijtzwam
borduurwerk	koffie	spring
broodje	komida	stoel
doorzicht	krom	stracciatella
einstein	lockers	telescoop

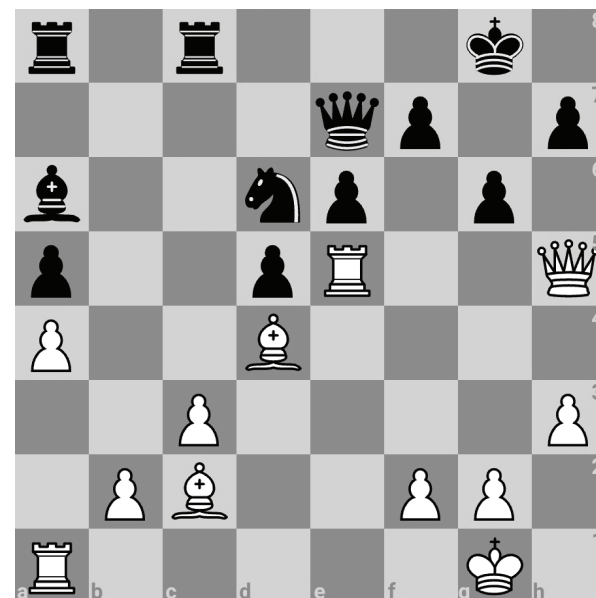
WOORDZOEKER

SUDOKU'S

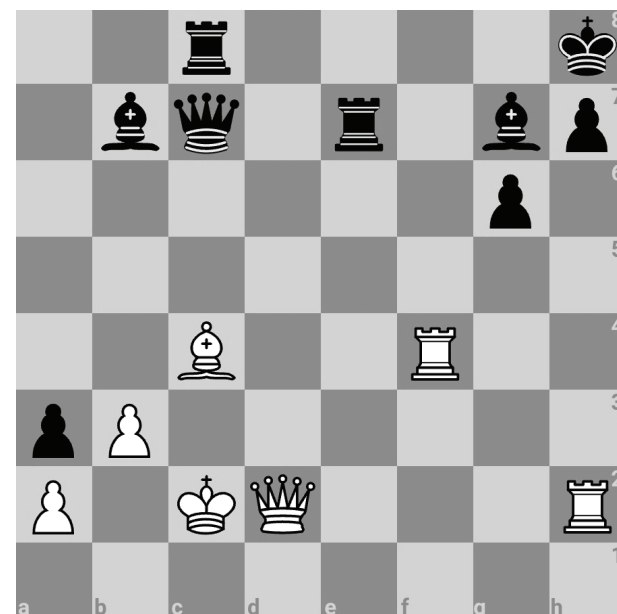
1				2	3
	3				
		4	3		
3	6		2		
		3			
	2	6		3	4

8				7				
	9	3	8			2	4	
							1	
6	4							
	5			2				9
	3					6		
			6				7	1
			3	5				6
7				9				

SCHAAKPUZZELS

WIT AAN ZET
MAT IN DRIE

WIT AAN ZET
MAT IN 3

Studentenschaakclub De Rode Loper zegent ons elke editie met doordachte schaakpuzzels. De regels zijn eenvoudig: er is slechts één winnende zet(tencombinatie). Dat kan schaakmat zijn, maar ook materiaalwinst of net uit een dodelijke val ontsnappen.

oplossing schaakpuzzels

1. D×h7+ K×h7 2. Th5+ Kg8 3. Th8#
1. Txh7 Kxh7 2. Th4+ Lh6 3. Dxh6#

LOGIGRAM

naam	Louise-Marie	campus				studie				stoel			
	Benny	Stadscampus	Middelheim	Drie Eiken	Groenenborger	Rechten	Geneeskunde	Informatica	Wijsbegeerte	Bureaustoel	Klapstoel	Barkruk	Tuinstoel
	Ron												
	Dries												
stoel	Bureaustoel												
	Klapstoel												
	Barkruk												
	Tuinstoel												
studie	Rechten												
	Geneeskunde												
	Informatica												
	Wijsbegeerte												

Ondanks dat het een idiote activiteit is, komt het meer en meer voor: een student gooit een stoel van een dak. Van een dak en niet op een dak, een belangrijke nuance. Nu goed, er zijn van verschillende daken, verschillende stoelen gegooid. En jij zou jij niet zijn als je niet zou willen weten wie waar welke stoel gooide. Na wat speurwerk heb je veel hints verzameld en kom je tot het geniale inzicht: een logigram!

Terwijl de barkruk niet van Drie Eiken of Middelheim kwam, bleek de bureaustoel op Middelheim te zijn gegooid. Ron was niet op Middelheim en gooide geen barkruk. De student Wijsbegeerte had nog nooit van Groenenborger gehoord of zelfs een klapstoel gezien. En de tuinstoel kwam niet van Groenenborger en niet van de Stadscampus. Dries studeert Geneeskunde, maar was gek genoeg niet op Drie Eiken. Benny werd daar echter gespot tussen de bomen. Op Groenenborger werd een klapstoel gegooid, terwijl de informaticastudent op de campus stond waar de bureaustoel naar beneden ging. Louise-Marie studeert geen Informatica, want ze was op de Stadscampus. Tot slot gooide een rechtenstudent een barkruk – het moet niet gekker worden.

THEETJE - KOEKJE

	3	1	3	0	3	1	3	2	1	3	
2											
2											
2											
2											
1											
2											
2											
3											
2											
2											

Leg naast elk theekopje het bijhorende koekje, dat kan horizontaal of verticaal. De koekjes mogen elkaar op geen enkele manier raken, ook niet diagonaal. De getallen van de rijen en kolommen laten zien hoeveel koekjes er in die rij of kolom staan.

HAAL ALLES UIT JOUW KOTLEVEN!

ZOT ^{3E EDITIE}
VAN MIJN **KOT**

16-20
maart
2026

BREAKFAST RUN & RAVE

TIPS & INFO OVER KOTEN

CREATIVE WORKSHOPS

ROOFTOP YOGA

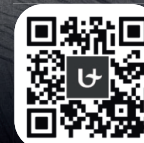
WIN DE PRIJS VAN HET 'ZOTSTE KOT'

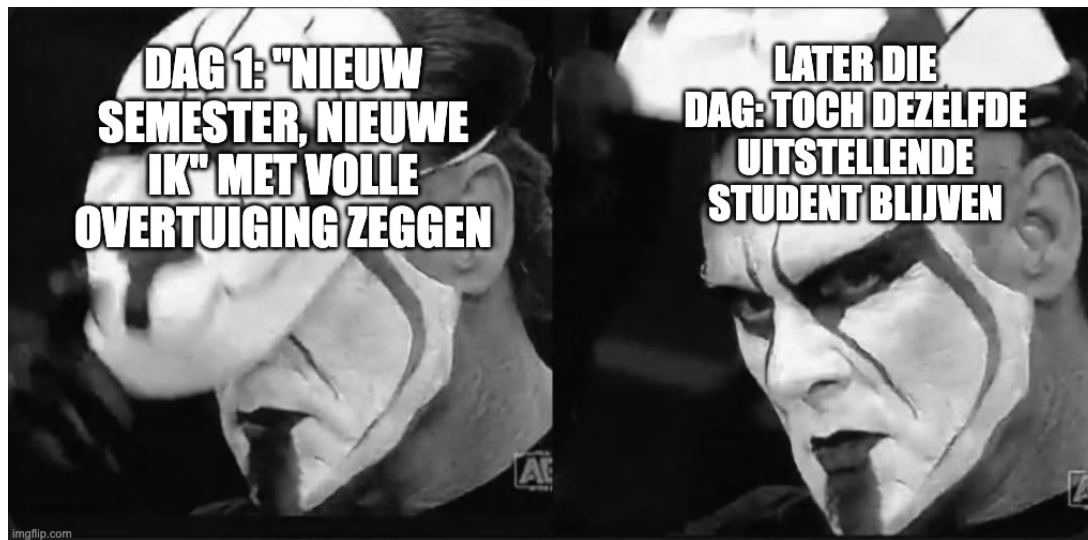
HIIT-TRAINING

WEEK VAN HET KOTLEVEN

UANTWERPEN.BE/ZOTVANMIJNKOT

SATIRE

IN T-SHIRT DOOR DE KOU

To hate or not to hate? Niemand vroeg het, maar het antwoord is meestal het eerste. Het is niet omdat ik maandelijks dit hekelschrift neerpen dat ik daarom ook een hater ben. In wezen ben ik de meest optimistische persoon binnen de redactie – alleen zet ik die versie van mezelf even aan de kant wanneer het nodig is. Het is namelijk beter om je frustraties te uiten dan om ze op te kroppen. Deze keer vertel ik je over betalende lockers.

Ik moet je vast niet vertellen, lieve lezer, dat geen enkele avond in het studentenleven vlekkeloos kan verlopen. Er wordt gekotst, gestolen, afgewezen, vernederd, gedumpte, gebekvecht of zelfs echt gevochten. Die dingen gebeuren, maar verpesten meestal de avond niet. Onlangs kwam ik echter een fenomeen tegen dat wél frustrerend genoeg was om een avond te verpesten: een inkomhal waar je voor de kleinste locker maar liefst vier euro betaalt. Erger nog, het was lang niet de eerste keer dat ik dat tegenkwam, maar deze keer liep de emmer over.

Hoe durven ze je op deze manier te scammen op het moment waar je toerekeningsvatbaarheid het laagst ligt? Misschien had ik dat geld wel nodig voor een pint. Of, euh, schoolmateriaal. Ik loop na mijn gezellige preetje op een besneeuwde winteravond liever in een T-shirt met korte mouwen door de kou dan vier euro te betalen voor een locker waar zelfs één andere persoon in mijn gezelschap moeilijk hun spullen in weg krijgt.

Ik heb het daarom ook al op tal van avonden vertikt om mee te gaan in deze gruwelijke praktijken. Afhankelijk van de plaats zijn er al een geluk alternatieven. Zo kan je je jas ook kwijt ergens in een hoek of is er vaak plaats genoeg voor een ias boven op de lockers. Je kan je jas ook vlak voor het binnengaan ergens buiten verstopen. Je kan je spullen in een toilethokje leggen, vervolgens onder de deur naar buiten kruipen en hopen dat niemand doorheeft dat het hokje heel de avond leeg staat. Al deze methodes vragen wel enig vertrouwen dat er niets gestolen wordt. Ach, ik blijf stelselmatig meer geloven in de goedheid van mijn mede-uitgaanders dan in die van mensen die zo veel geld durven vragen voor het gebruiken van een locker. Uiteraard blijft de genoemde methode van kou lijden ook een optie: daar krijg je voor dezelfde prijs van vier euro een ziektebriefje voor de komende week bij.

De danscafé- en clubuitbaters zullen hun sadisme dus moeten verzadigen door naar de pijnlijke dansmoves van sommige uitgaanders te kijken. Niet die van mij, uiteraard: mijn danspasjes zijn stevast zo fris als de voordien getrotseerde nachtlucht.

Kleine disclaimer voor als je een locker bent: er zitten geen vijandige bedoelingen achter deze tekst. Je bent in feite een heel nuttig ding, maar waar nut is, is er telkens het kapitalisme om je in de voet te schieten. Ook als je er geen hebt. Als je toch diep gekwetst bent, kan je het altijd goedmaken met een voucher. Dan neem ik mijn woorden terug. □

tekst: Remco Terryn
beeld: Amber Peeters
lay-out: Kaat Heylen

Ik weet niet of ik mijn jaar moet
glorifiëren

Of ik moet zeggen waar de woorden op
staan

Ik weet niet, het zat me te vaak tegen

Om in extatische roes te gaan

Liefde was mooi verlopen maanden

Mijn bloemen zijn wel wat dood

Ik zag kleur doorheen de ramen

En at het bij mijn brood

Ik verteerde mijn eten wel

Mijn buik deed zelden pijn

Ik ben toch maar van vel

Ik ben toch maar van schijn

Zien, dat ging nog juist

Mijn wimpers zaten soms in de weg

In mijn hoofd ben ik naar Spanje
verhuisd

Heb ik mijn hersenen weggelegd

NIEUWJAARSBRIEF

Mijn woning was stabiel

Toch af en toe een beetje wind

Fuck, er zit een dier in 't asiel

Dat nog steeds geen thuis vindt

Ik kan je veel vertellen

Bijvoorbeeld ik ben graag slachtoffer van
mezelf

Soms wil ik mijn huid ontvellen

Mijn hart delen door de helft

Glanzend jaar,

Maar de beker was niet schoon

Goed verlopen, maar

Nog even slapen,

En

Hopen,

Dat ik droom

tekst: Evelien Peremans
(extern)
beeld: Lotte Mertens
lay-out: Hanne Colémont

Splijtzwam

Je zal het maar voorhebben: het ligt op het puntje van je tong en toch kan je er niet opkomen. Dat ene woord ontglipt je keer op keer. Ook dit jaar schiet dwars alle schlemielen in zulke navrante situaties onverdroten te hulp. Maandelijks laten we ons licht schijnen op een woord waar de meest vreemde betekenis, de meest rocamboleske herkomst of de grappigste verhalen achter schuilgaan. Deze editie discussiëren we over splijtzwam.

Wanneer de media berichten over politieke spanningen nemen ze graag het woord 'splijtzwam' in de mond, maar in tegenstelling tot de beuken- of oesterzwam is deze variant niet eetbaar. Een splijtzwam is een twistpunt, de oorzaak van verdeeldheid. Soms gaat het om een persoon die voor controverse zorgt, vaker verwijst het naar een omstreden fenomeen of polariserende gebeurtenis.

De plek bij uitstek om een splijtzwam van dichtbij te spotten: het familiefeest. Iedereen die aan familiebijeenkomsten doet, kent ongetwijfeld het moment waarop het gespreksonderwerp overgaat naar een actuele kwestie. Er komt geleidelijk een discussie op gang en de tafelzitters nemen een positie in. Soms zijn de kampen gelijk verdeeld, soms is het de racistische nonkel tegen de rest. Hoe dan ook, er bevindt zich een splijtzwam in de kamer.

Vandaag gebruiken we 'splijtzwam' alleen nog in zijn figuurlijke betekenis. Oorspronkelijk verwijst het naar een zwam die zich door te splijten vermenigvuldigt. Hierbij slaat 'zwam' op een bacterie, niet op een paddenstoel. Wanneer de letterlijke betekenis juist verloren ging en de figuurlijke in gebruik kwam, is niet helemaal duidelijk. De metafoor moet ergens eind negentiende eeuw zijn opgang hebben gemaakt.

Een variant op de splijtzwam is de twistappel. Ook hier gaat het enkel nog om een metafoor en is de letterlijke betekenis weggefallen. 'Twistappel' heeft een oorsprong die iets meer tot de verbeelding spreekt en teruggaat tot de Griekse mythologie. Eris, de godin van de twist, leverde een appel met het opschrift "voor de mooiste" op een bruiloft. Al snel volgde een ruzie over wie aanspraak maakte op dit giftig fruitgeschenk. En zoals wel vaker in het verleden had ook deze appel desastreuze gevolgen: de Trojaanse Oorlog.

Vandaag leven we in een wereld met meer splijtzwammen en twistappels dan ooit; Trump, Rusland, AI en zelfs het Eurovisiesongfestival zijn volgens de media allemaal hedendaagse splijtzwammen. Deze thema's zorgen meestal voor twee fronten die recht tegenover elkaar staan, met weinig dialoog en nog minder onderhandeling. In onze gepolariseerde samenleving schieten debatten en conflicten als het ware als splijtzwammen uit de grond. □

tekst: Eline Van de Weyer
lay-out: Eline Van de Weyer

STUDENTENRAAD DOET SPONSORDEAL MET BUDGETOVERSCHOT:

AFAS DOME WORDT "STUDENTENRAAD DOME"

Waar is de Studentenraad zoal mee bezig? Haar roze logo verschijnt te pas en te onpas in je mailbox (en sinds kort ook naast de E19), maar wat doen ze naast mailen? Om daarachter te komen, sprak krom met voorzitter Stan Punt over het probleem rond naambekendheid.

Stan: "We merken dat veel studenten nog steeds niet op de hoogte zijn van wat de Studentenraad precies doet. Daarom besloot onze Av om een klein deel van onze werkingsoedgetten te alloceren aan de sponsoring van de voormalige AFAS Dome."

De sponsoring van zo'n legendarisch gebouw zal wel niet goedkoop geweest zijn?

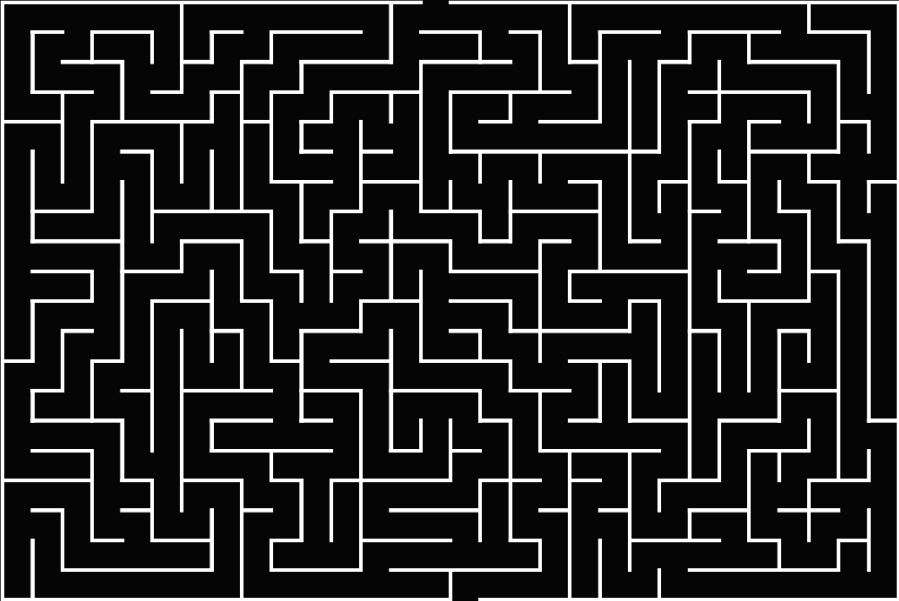
Stan: "Bwa, dat valt wel mee voor wat het is, je krijgt echt waar voor je geld. Gelukkig hebben we nog op tijd een ongebruikte budgetpost kunnen omwenden waar anders buitenlandse beursstudenten mee ondersteund zouden worden." □

ZOEK JE KROM

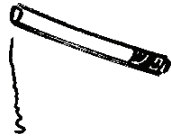
d	x	s	u	n	w	n	i	g	j
m	y	c	z	e	i	v	i	i	k
r	i	h	x	g	d	u	y	t	g
o	a	e	r	n	d	h	h	h	r
v	g	e	b	o	g	e	n	c	q
r	m	f	q	r	n	i	e	o	s
e	n	i	k	w	t	d	r	b	g
v	e	r	d	r	a	a	i	d	u
z	o	m	g	e	k	e	e	r	d
m	x	e	p	v	y	v	k	j	h

budgetoverschot
KUBrantijser
masturbatie
nasaal
omkoperij
pannenkoekvape
porseleinrecyclage
sneeuwblok
studentenraad dome
zuhlalmators

ROOKVRIJE CAMPUSSEN

WAT VIND JIJ ERVAN?

Vorig semester voerde UAntwerpen op al haar campussen een rookverbod in, maar wat vind jij hier eigenlijk van?

"Goede manier om UAntwerp4Palestine op afstand te houden"
Sam De Croo, student Internationale Betrekkingen en Diplomatie

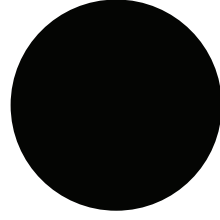
"Zolang ze mijn dopper niet komen controleren op alcohol is het oké voor mij"
Anoniem, prof Wijsbegeerte

"Mijn vape met pannenkoeksmaak is nog toegestaan, toch?"
Bo Van Dam, student Geneeskunde

PEILING

100% VAN HUIDIGE MINISTERS VAN ONDERWIJS VINDT HOGER
INSCHRIJVINGSGELD EEN GOED IDEE

n = 1

■ voor hoger inschrijvingsgeld
■ tegen hoger inschrijvingsgeld

GESCHORSTE STUDENT GETUIGT:

"De enige zekerheden in het leven zijn belastingen, de dood en betrap worden op masturbieren in de K.001"

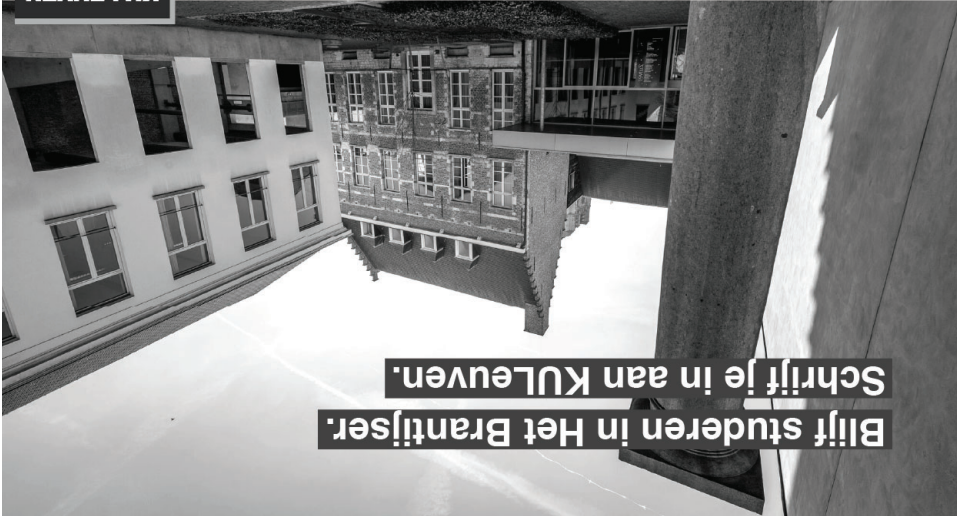
LEES "KROM INFILTREERT IN HET TUCHTORGAAAN" OP PAGINA 17

"WOKIE POKIE", "LIBERALE SNEEUWVLOK" EN ANDERE ORIGINELE OPMERKINGEN OM IN JE EERSTE JAAR SOCIOLOGIE NAAR DE PROF TE ROEPEN

LEES "TIEN COPINGSTRATEGIEËN VOOR TOURETTE" OP PAGINA 32

ONBETAALDE ADVERTENTIE

**Blijf studeren in Het Brantijser.
Schrijf je in aan KULeuven.**

KU LEUVEN

Ontdek jezelf. Begin bij je kerkelijk vermogen.

KOMIDA KOMT ERACHTER DAT PORSELEIN HERBRUIKBAAR IS

LELIJK GEBOUW, KONINGSTRAAT – De woordvoerder van Uantwerpens cateringafdeling staat krom te woord.

Het is ondertussen meer dan een jaar geleden dat de herbruikbare soep-kommen en koffiebekers hun intrede maakten in komida. Porselein gebruiken jullie daarentegen al langer, vanwaar de plotse beweegreden om dit nu te gaan hergebruiken?

Komida: "We werkten samen met een consultancybureau om onze werking te optimaliseren. Zo houden we de prijzen laag (wijst naar prijskaartje broodje van €7,50)."

Wat waren hun bevindingen?

"Uit het rapport bleek dat het afwassen en opnieuw gebruiken van porseleinen borden een positieve impact zou kunnen hebben. (zelfverzekerd) Wij waren uiteraard even verrast als jullie toen we dat hoorden, maar na de nodige research bleek dat porselein wel degelijk herbruikbaar is. Mijn vrouw is ook zeer enthousiast over deze ontdekking, porselein is tenslotte niet goedkoop ..."

Dat snappen we. Vanuit studentenperspectief juichen we herbruikbaar porselein alleszins toe. (lachend) Gelukkig hergebruiken jullie metalen bestek al langer dan vandaag!

Komida: "Herbruikbaar bestek?" ☐

POLL

☐ Neen, want waterverspilling

☐ Neen, ik eet rechtstreeks uit de frigo

☐ Anders: -----

Stuur op naar:
krom
Prinsesstraat 16
verdieping 5
2000 Antwerpen

"NEEN, DE KLEUR ROOD LUISTERT JOU NIET AF",

EN ANDERE TEKENS DAT JE KOTGENOTEN
SAMENSPANNEN TEGEN JOU

Je kent het wel: je komt 's ochtends in de keuken van je kot en daar staat hij weer – die doos cornflakes waarmee je kwaadaardige kotgenoot instructies stuurt naar je onderbewustzijn. Florian Stips, studentenpsycholoog bij het STIP, geeft enkele tips.

Wat kan je doen als je kotgenoot je onderbewustzijn aanstuurt via een Google Doc?

"Dat is een lastige situatie, maar het komt vaker voor dan je zou denken. Open en duidelijke communicatie is hier van belang. Zeg duidelijk dat je "wel weet waar hij mee bezig is" en dat je eist dat hij stopt met instructies te sturen via zijn document dat je hoort in je oren. Laat je niet van je stuk brengen als hij zich van de domme houdt of lacht."

Wat zijn andere veelvoorkomende vormen van onderbewuste aansturing?

"Het komt steeds vaker voor dat kotgenoten uren knutselen aan (bijvoorbeeld) cornflakesdozen om anagrammen te verstoppert waarmee ze je onderbewustzijn beïnvloeden. Die technieken zijn doeltreffend, omdat ze meestal onder de radar blijven."

Tot slot: zijn er bepaalde kleuren die ons kunnen afluisteren?

"Goede vraag. Nanotechnologie ontwikkeld door de CIA maakt het namelijk mogelijk om af te luisteren met objecten die de kleur rood hebben. Oppassen geblozen dus ..."

EEN FRISSE WIND

Beste lezer

Proficiat. Je hebt het boekje eindelijk in de juiste oriëntatie vast. Vanaf heden staat studentenblad krom klaar om je in deze chaotische wereld van de laatste scoops te voorzien. Tot je dienst staat een uiterst krompetente redactie bestaande uit studenten, net zoals jijzelf. In tegenstelling tot andere studentenbladen, is krom niet begrijsd door 'ethische normen' of zogenaamde 'grammaticaregels'. Wij zijn hier om jou van overtreffende journalistiek te voorzien.

In deze editie lezen jullie onder andere over de laatste gebeurtenissen in onderwijsbeleid, het nieuwe porseleinbeleid in komida en wat je moet doen tegen kotgenoten die je onderbewustzijn proberen te manipuleren.

Jullie visionaire hoofdredacteur,
Ron van krom

Over krom

krom is het betere Antwerpse studentenblad en het morele kompas voor meer dan 50.000 UAntwerpenstudenten. Aan het hoofd van krom staat onze hoofdredacteur, Ron Nozel, tevens de spirituele leider van het krom-imperium.

Redactie

hoofdredacteur	Ron Nozel
katern opinie	Beth Weter
katern studentenleven	Cliff Hanger
factchecker	Freek News
PR	Elodie Pèzakken
drukkerij	Hyena

Oplage: 1.500 exemplaren. V.U. Ron Nozel, Prinsesstraat 16, 2000 Antwerpen, verdieping 5
Te bereiken via fax: (+968) 24795988

“MISSCHIEEN ZIJN JULLIE

ALLEMAAL ZO SLECHT NIET”:

DEMIR BEDENKT ZICH OVER VERSTRENGING HOGER
ONDERWIJS NA HELE MOOIE TEKENING VAN KROM

KROM-HOOFDKWARDIER — krom krijgt een Facetime binnen van
Zuhai Demir, zou dit te maken kunnen hebben met onze tekening?

Minister voor Onderwijs, nasale klank: “Ik was zeer ontroerd toen ik zag wat er in het pakket zat. Jullie zijn eigenlijk allemaal zo slecht nog niet, hé”, besluit de minister opgelucht. “Er is nagedacht over de compositie, dat zie je.” Verder voegt de minister toe: “De schenking heeft me ook overtuigd dat de kunstsector misschien toch niet zo’n nutteloze investering is.”

Tot slot liet Demir weten het ingekaderde kunstwerk opgehangen te hebben in haar bureau, boven haar ministeriële kluis. *To be continued ...* □

HET BETERE STUDENTENBLAD VANTWERPEN

KIOM

KLEINERE PORTIES IN KOMIDA MET
CAMPANGE: "NOTHING TASTES AS
GOOD AS SKINNY FEELS"

STUDENTENRAAT WORDT
STUDENTENRAAD NA
OPMERKEN DT-FOUT

BOUWERKEN MAKING CDE IN
SCHADUW VAN AANTJINGEN
ONBETAALDE KINDERARBEID

NR. 1 | JAARGANG 1 | MAART 2026 | GRATIS | WWW.KIOM

